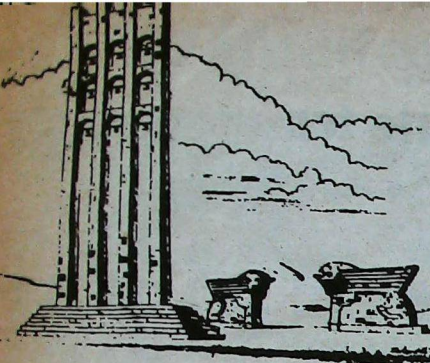

ULSUS SARDARABAD

BUENOS
AIRES
N° 471
Miércoles
17
de
febrero
de
1988

FIEL EXPRESION DEL PENSAR LIBERAL DE LAS COLECTIVIDADES ARMENIAS DE SUDAMERICA
PRIMER PERIODICO ARMENIO DE SUDAMERICA IMPRESO EN SISTEMA OFFSET

Prensa Demócrata Liberal

Emigración de Armenia

El flujo de emigración desde Armenia está en creciente aumento. De acuerdo con las recientes informaciones, miles de armenios están planeando dejar su tierra natal y radicarse fuera de ella, especialmente en nuestro país. De acuerdo con la información de las agencias de asentamiento, aguardaban el ingreso en U.S.A. de un total de 1000 armenios en 1988, pero la realidad demostraría que se están solicitando 1000 visas por mes de armenios que desean radicarse en los Estados Unidos. Si ello es verdad y si esta emigración continúa, aproximadamente 12.000 habitantes dejarán Armenia durante este año. Algunos posibles emigrantes que aguardan en Moscú por sus visas, han dicho: "Aquí hay miles detrás de nosotros".

Esto es una real tragedia.

Una absoluta mayoría de armenios que desean dejar su tierra natal son hijos o nietos de anteriores inmigrantes. Poco después de la Segunda Guerra Mundial, cientos de miles de armenios que vivían en la Diáspora emigraron a Armenia con la esperanza de establecerse permanentemente en su tierra y construir una nueva vida, así como con la esperanza de la reunificación de su tierra ancestral, ahora ocupada por Turquía. Fueron tiempos crueles y difíciles: la Unión Soviética venía de una guerra devastadora que arruinó al país, incluyendo a la pequeña Armenia. Pobreza y hambre dondequiera. Armenia, sobreviviente del Genocidio y de la extendida destrucción, país de huérfanos y de refugiados, había perdido como mínimo a 150.000 de sus hijos combatiendo contra las hordas nazis en el Cáucaso, Crimea, Stalingrado y, finalmente, en el mismo Berlín. Armenia fue salvada otra vez... a un costo terrible. Y ello empobreció la tierra a la que cientos de miles habían regresado para reconstruir e iniciar una nueva vida.

Estos inmigrantes sufrieron pobreza y hambre. La mayor que se recuerda desde los días de la deportación y hambre en 1915. Ellos debían sobrevivir a 1947. Tuvieron trabajo, habitación y seguridad; estuvieron finalmente en su propio hogar, pero lo que ellos no pudieron soportar fue la solapada brutalidad de Stalin y Beria, quienes habían creado la prisión del Estado - Orwellian; absoluta tiranía de la fuerza bruta sobre las mentes y las almas de millones de habitantes de la Unión Soviética.

Pero los tiempos cambiaron. Armenia floreció y durante las pasadas tres décadas se industrializó dando prosperidad al país, donde resurgieron el arte, la cultura y la literatura. La industrialización pasó al frente pese al inevitable azote de la contaminación y un desenfrenado cambio ecológico felizmente contenido. Los vientos de cambio redundaron directamente en la nueva política de *glasnot* y *perestroika* dictada desde

(continúa en pág. 6)

Se rememoró a San Vartan

La Iglesia Armenia rememoró el 11 de febrero la personalidad de **Vartan Mamigonian**, héroe de la batalla de Avarair, librada por el pueblo armenio para defensa de su fe y de su identidad nacional.

Nacido en el año 388 en la ciudad de Darón, San Vartan era nieto de San Sahag, bajo cuya dirección fue educado, convirtiéndose en un varón de gran preparación intelectual y espiritual. Dotado de gran espíritu de superación y singular valentía, al advertir que su Patria estaba en peligro por haber adoptado el cristianismo como religión oficial, San Vartán no dudó en convertirse en un hombre de armas a fin de constituirse en defensor de la doctrina de Cristo.

Fue así que participó en más de 40 batallas, siendo triunfador en la mayoría de ellas, habiendo cumplido una brillante carrera en el ejército, por su carácter firme y decidido y su particular valentía.

Avarair sería su tumba, luego de luchar denodadamente para conquistar el triunfo. Allí su sangre regaría el suelo para que de él surgiera el combate ideológico de los preceptos cristianos, que triunfaría finalmente, bajo la tutela del Patriarca Ghevont Ietretz.

Por su valiente lucha por la fe, San Vartan es honrado por el pueblo armenio.

ANTES DE LA BATALLA DE AVARAIR, EL GENERAL VARTAN MAMIGONIAN HABLO ASI A SUS SOLDADOS

Soldados:

Muchos de ustedes ya han entrado en batalla junto con sus jefes y generales, y ninguno negó su sangre cuando se le solicitó.

Hoy no van a morir porque así lo desea el general armenio. Es algo muy superior lo que reclama vuestra sangre: la Patria Armenia, nuestro maravilloso país. Es también superior la Iglesia Apostólica Armenia, vuestra fe y la de vuestros mayores. Es la conciencia, es el honor de nuestro pueblo lo que los llama en esta noche crucial.

Les digo: sólo se muere una vez. Quien cae en la lucha ya es digno hijo de su Patria. Quien quede con vida continuará nuevamente sirviendo a su Patria y a su fe.

Nuevo Director del Teatro Spendarian

El renombrado maestro **Hagop Voskanian** acaba de ser designado Director General del teatro de Opera y Ballet Alexander Spendarian.

Durante treinta años Voskanian ha ejercido la dirección de la Orquesta Sinfónica de dicho Teatro, cuya temporada estatal i-

nauguró en el pasado otoño dirigiendo la ópera A-nush.

Profesor del Conservatorio Romanos Melikian, catedrático del Conservatorio estatal Gomidás y docente del Conservatorio Juvenil Jachadur Apovian, su merecida designación dará

nuevo impulso al renacer musical de Armenia.

Nuestro público conoce la capacidad artística del maestro Voskanian, a quien tuvo oportunidad de apreciar en 1976 cuando, de visita en la Argentina, dirigió la Orquesta Sinfónica del Teatro Colón de Buenos Aires.

Sao Paulo

“O professor deve essencialmente ter amor as crianças”

Há muitos anos, mais de 25, ela se dedica a formação das novas gerações, ensinando, educando, oferecendo seu carinho as crianças. Neste ano de 1987 foi homenageada pelo Conselho de Educação da UGAB Mundial, que outorgou-lhe um “Diploma de Reconhecimento”, a homenagem não mudou sua postura, continua modesta, simpática e extremamente dedicada a sua profissão de professora. Estamos falando sobre Nelly Hermine Marcarian de Nalbandian, que é diretora da Escola Paren e Regina Bazarian da UGAB e que em entrevista ao Jornal Sardarabad, fala um pouco sobre seu trabalho e sua vida.

A professora Nelly Nalbandian nasceu em Montevideo “Uruguai”. Lá viveu a maior parte de sua vida, até 1982, quando juntamente com seu esposo, Avedis Nalbandian e seus filhos, Mônica e Gabriel, veio para o Brasil. Ela era ainda muito jovem quando decidiu que seria professora, tinha apenas 15 anos de idade, mas seu entusiasmo pela carreira que abraçou continua muito forte, “essa atividade em minha vida significa tudo, ou quase tudo. Foi o que se chama uma vocação que despertou em determinado momento”.

Ela acredita que quem se dedica ao magistério “deve essencialmente ter amor as crianças, porque é assim que se consegue a afinidade necessária para realizar um bom trabalho”, isto não falta para a professora Nelly, que considera uma das coisas mais gratificantes de sua vida poder trabalhar com gente sincera, conforme explica: “a criança é muito honesta e é com sinceridade que ela reage. Eu não conheço nenhuma outra profissão na qual você sempre consiga receber uma resposta tão honesta em relação ao seu trabalho.”

Depois de muitos anos como professora, Nelly fala de aspectos que julga importantes para que a formação de uma criança seja bem realizada, dentre estes

pontos ela destaca o relacionamento entre pai e professor, “o elo que une esta relação é a criança, porque ela traz o lar para a escola e vice-versa. A partir de relacionamento com os pais, o professor pode conhecer melhor seu aluno.”

O professor enfrenta também grandes dificuldades em sua tarefa, “a pior de todas”, segundo ela, surge quando um dos alunos é filho de pais separados, pois este problema se reflete na vida da criança; há também, o “bombardeio dos meios de comunicação. O programa da Xuxa - exemplifica a professora Nelly - vem causando sérias dificuldades para o professor no que se refere ao ensino da ortografia; em outras épocas existia a influência dos desenhos animados que era muito combatida, hoje, o problema é muito maior. A Xuxa é muito bonita, mas não poderia estar realizando um programa como este, especialmente em um país como o Brasil, onde o índice de analfabetismo é incrivelmente alto.”

A Prof. Nelly era ainda estudante e já colaborava com a ABDA e com a UGAB; integrou Conselhos Educativos, ofereceu assessoria pedagógica a professores, ministrou palestras e continua trabalhando com dinamismo e muito empenho em prol das escolas armênias.

Dimensionar a importância do trabalho desenvolvido por ela junto as escolas da UGAB é muito difícil. No início da década de 70 participou da organização do Colégio Nubarian da UGAB em Montevideo, a habilitação para o ensino primário veio em 1973, mas um grande desafio surgiu no ano seguinte, como nos conta a prof. Nelly:

Em 1974 os pais nos solicitaram que fosse iniciado também o ensino para a 1ª série ginasial, mas havia um grande impedimento para se obter autorização para o início de novos cursos. Tínhamos um edifício, uma escola muito boa com professores qualificados, mas o governo havia suspenso a autorização para qualquer tipo de colégio.

Após um ano de trabalho com 32 alunos e 10 disciplinas diferentes, fomos submetidos a uma banca de examinadores. Eles se reuniram em minha sala, era um 15 de novembro, e os supervisores aprovaram todas as 32 crianças e concederam a autorização necessária.

A vinda para o Brasil também tem relação com a UGAB e embora tenha conseguido êxito na coletividade armênia de São Paulo, ela admite que não foi uma decisão fácil deixar sua terra natal: Não foi tão difícil porque vim acompanhada de meu esposo e de meus filhos. Quando Avedis foi convidado a realizar um trabalho similar ao realizado no Uruguai aqui em São Paulo, viemos com prazer. Evidentemente não é fácil deixar-se o país onde nasceu, onde se viveu quase meio século, para enfrentar uma outra vida em um país que embora vizinho tem uma cultura bastante diferente e um outro idioma. Mas na vida, quando se está disposto a aceitar um desafio, quando se percebe ser possível realizar algo de bom, surge a motivação para o trabalho.”

Aqui, juntamente com a supervisora de ensino Marília Pereira Hetem, a Profa. Nelly entrou em contato com a realidade da escola brasileira e organizou a Escola Paren e Regina Bazarian da UGAB, onde hoje ocupa o cargo de diretora. “Aprendi que os professores, estejam

onde estiver, falen ou não uma mesma língua, pensam de uma mesma forma e têm mesmos objetivos em relação a educação; formamos um conceito: devemos preparar a criança para viver em uma sociedade mutante, deixando abertura para que ela possa a cada dia aprender mais, pois é dessa forma que se adquire uma boa formação intelectual.”

Falando sobre a realidade do ensino nas escolas armênias, ela revela que houve muito progresso e o nível atual é exemplar, porém, lamenta que ainda existam pais que relutam em matricular seus filhos em uma instituição de ensino armênio: “em todas as sociedades temos mitos e também aqui em São Paulo, como em outros lugares, há pessoas que estão bem financeiramente e por esnobismo pensam que um colégio mais caro é capaz de proporcionar melhor ensino; existem também aqueles que consideram outros idiomas que não o armênio mais importantes, desconhecendo que aquele que aprende a língua armênia tem muita facilidade para aprender outras línguas: enfim, esta atitude é resultado as vezes do distanciamento da armenidade, outras de falta de conhecimento sobre o que fazem as escolas armênias.

A Profa. Nelly tem muitos motivos para sentir prazer em lecionar, até hoje, por exemplo, mantém contato com muitos de seus ex-alunos; em visita a Mãe-Pátria encontrou ex-alunos estudando no Instituto Melkonian

da UGAB, “eles vieram comentar suas dificuldades, o que estavam realizando... Hoje tenho alunos em todas as partes do mundo”. Ela admira os professores natos, pioneiros nas escolas armênias, como a Profa. Heripsine que formou seus filhos Mônica e Gabriel, e compreende que foram pessoas assim que colaboraram efetivamente para a evolução do ensino nos estabelecimentos armênios.

O ensino é o assunto preferido da Profa. Nelly, só é possível observar maior empolgação em suas palavras quando está se referindo a sua família. Emocionada ela fala com saudades sobre Avedis:

- Se ele não tivesse sido meu esposo eu não estaria aqui. Nós amamos muito, um amor profundo e tínhamos também interesses comuns. A primeira coisa que compramos quando éramos namorados foram livros. Nunca nos cansávamos de conversar e com ele enriqueci minha língua armênia. Ele era um professor nato e me ensinou a gostar dos poetas armênios que eu não conhecia.

A profa. Nelly Nalbandian é digna não só do “Diploma de Reconhecimento” que lhe foi outorgado pelo Conselho de Educação da UGAB Mundial, mas também da admiração de toda a nossa coletividade, e é por essa dedicação de tantos anos a formação de nossas futuras gerações que também o Jornal Sardarabad lhe presta esta homenagem.

EMISIONES DE RADIO EREVAN PARA SUDAMERICA

En programas especiales para Sudamérica, Radio Ereván transmite diariamente desde Armenia en las bandas de 30 y 24 metros, en 9.875 y 1.2050 khrtz, de 19.00 a 20.00 hs.

Las emisiones se realizan en armenio, tras las que se efectúa un resumen de la información en idioma castellano.

Se solicita a los oyentes enviar sus opiniones respecto de la programación.

Dirección de Radio Ereván

Koulaksizian Hnos. S.A.

FABRICACION DE TEJIDOS
LIMA 3560 - (1678) CASEROS
Tel. 750 - 5888/3501/4632

Señor Empresario:

En el silencio y la penumbra, el enemigo trabaja contra nosotros. Piense y haga pensar. Difunda: “Turquía Estado Genocida” de Pascual Ohanian. Reservas al: 795-7063.

Remises

Sepellos

Traslados

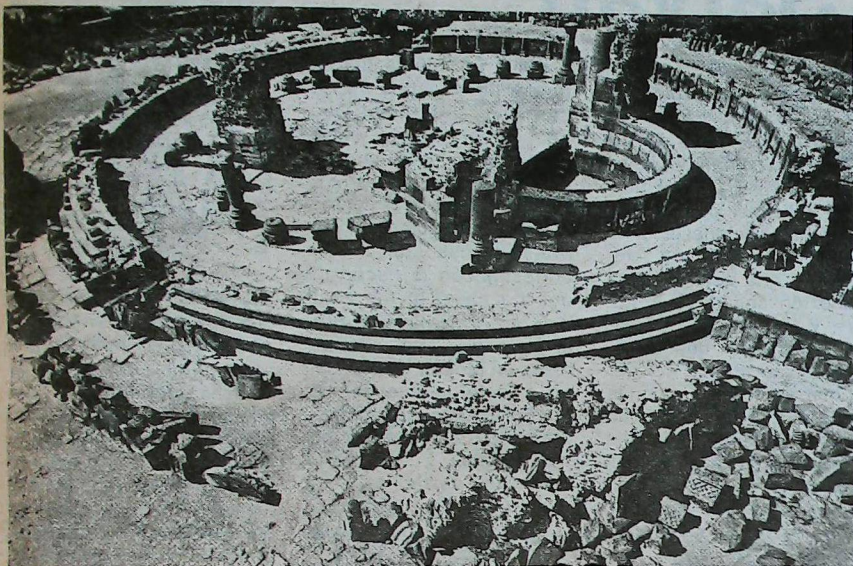
Jubilados, pensionados, cónyuges y filiales. sin cargo
Av. Córdoba 4902

CASA Rivera

CORALLO, CUFARC Y CIA.

T.E.: 773-2800/772-3288

La arquitectura armenia

Ruinas de la iglesia circular de Zvartnóts (s. VII)

Los monumentos de la arquitectura armenia llamaron la atención de los viajeros franceses e ingleses del siglo pasado. Sobre la base de sus descripciones, Auguste Choisy incluyó el primer estudio crítico sobre la arquitectura armenia en su "Historia de la Arquitectura", publicada en 1899. En su obra aparecida en 1918, J. Strzygowski asigna a Armenia un rol más importante en los orígenes y el desarrollo de la arquitectura cristiana. Según él, los armenios fueron los primeros en trasladar a la piedra la cúpula usada en la arquitectura de ladrillos de Irán septentrional y los primeros en construir iglesias cuadradas con pequeños

absides-nichos y coronadas por una cúpula.

Si bien quedan pocos restos de la arquitectura de la época pagana, la abundancia de monumentos arquitectónicos, iglesias, complejos monásticos y fortificaciones medievales determinan el hecho de que Armenia sea llamada hoy día "museo al aire libre". Las primeras iglesias armenias fueron de plano basilical, derivadas de las construcciones civiles paganas. Pero a partir del siglo VI, comenzaron a tener preponderancia los templos de cúpula central, generalmente pequeños, pero de gran solidez y simplicidad exterior e interior,

construidos mayormente en lugares inaccesibles. Es casi sistemático el empleo de la cúpula cónica. Los arquitectos armenios, que no buscaban impresionar por la grandiosidad material, se interesaban en la funcionalidad de los elementos, la perfección en el acabado y la búsqueda de la perfección estética que sensibiliza al espectador por el juego de volúmenes, los contrastes de luz y sombra y la armonía de líneas.

La arquitectura moderna, que se desarrolla especialmente en este siglo, inspira sus líneas en los rasgos fundamentales de las construcciones medievales, y utiliza en general sus mismos elementos.

Libro conmemorativo de la visita del Catholicós a U.S.A.

La Diócesis de' Este de la Iglesia Armenia en Norteamérica, publicará próximamente un libro a todo color, encuadrado en tela, con el registro paso a

paso de la reciente visita de S.S. Vazken I^o a los Estados Unidos.

El Primado, Monseñor Torkom Manoogian, dijo a propósito de este libro que "él será un prestigioso tributo al Vehapar y su misión de amor y unidad. Contendrá hermosas fotografías exclusivas, tanto en color como en blanco y negro, junto con un texto ampliamente ilustrativo acerca de esta visita. Será un libro excelente que deberá tener su lugar preferente en todos los hogares armenios y en su propia biblioteca".

Este libro será editado por Kaprielian-O'Leary, de Nueva York, y para solven-

tar su costo de impresión la Diócesis ha establecido contribuciones de u\$s 50.000 o más, para benefactores, y de u\$s 10.000 o más, para protectores, cuyos nombres serán impresos en todos los ejemplares de la edición. Asimismo, los benefactores de u\$s 50.000 o más tendrán derecho a ser huéspedes durante una semana de S.S. Vazken I^o, en Santa Echmiadzin.

Las contribuciones y una mayor información serán atendidas en la Diócesis de la Iglesia Armenia de América, 630 Second Avenue, New York, NY. 10016-4885.

ESTUDIO JURIDICO

Dr. Bautista Kuyumdjian

Dr. Gabriel E. Williams

Dra. Patricia Kuyumdjian de Williams

Dr. Javier B. Kuyumdjian

TUCUMAN 1438. PISO 7º

T.E.: 40-6809 / 7112 / 49-7049

U. G. A. B.

ARMENIA 1322 - BS. AS.

773-2820 y 772-2617

ASAMBLEA GENERAL ORDINARIA CONVOCATORIA

De acuerdo con las disposiciones estatutarias, el Consejo Directivo de la U.G.A.B. invita a los Sres. asociados a participar en la Asamblea General Ordinaria que se realizará el sábado 26 de marzo de 1988, a las 17.30, en la sede de la institución, Armenia 1322, Capital, a los efectos de considerar el siguiente:

ORDEN DEL DIA

1) Consideración de la Memoria, Inventario, Cuenta de Gastos y Recursos y Balance General al 31 de diciembre de 1987.

2) Elección de tres socios para formar la Junta Electoral y firmar el acta de la Asamblea.

3) Elección de 4 miembros titulares para integrar el Consejo Directivo por tres años, en reemplazo de los consejeros Dr. Roberto Malkasian, Sres. Rolando Bergamali, Rafael Ballasanian y José Youssefian, que terminan su mandato.

4) Elección de 5 vocales suplentes por un año, en reemplazo de los Sres. Hampartzoum Haladjian, Carlos Semerdjian, Varuyan Tchokaklian, Alberto Demirdjian y Jorge Kaladjian, que terminan su mandato.

5) Elección de revisor de cuentas titular y revisor de cuentas suplente, con mandato por un año, en reemplazo de los Sres. Rubén Kedikian y Sergio Poladian.

Buenos Aires, Enero de 1988

De los estatutos: "Las Asambleas se celebrarán a la hora indicada con la asistencia de la mitad más uno de los socios activos, o con cualquier número, transcurridos treinta minutos de la hora de citación".

Asesoría técnica de riesgos industriales y contratación de seguros generales

Operamos hace más de 20 años con las mejores compañías del país

BONIFICACIONES Y REINTEGROS A LA COLECTIVIDAD BME. MITRE 771 7º B. Capital T.E.: 49-1942/1886

UNIFORMES COLEGIALES ELMAYAN

BLAZERS
PANTALONES
JUMPERS
765-5293

Los Caibos 53 BOULOGNE

Los grandes pintores armenios

Martiros Saryan

En Armenia esto es ya una vieja tradición: un artista célebre cuya contribución a la cultura nacional es respetada y admirada por el pueblo es llamado "varpet", que significa **maestro**. Este título honorífico fue dado al poeta Avetik Isahakian. Después fue asignado también al pintor **Martiros Saryan**.

La luz de su genio creativo y su belleza espiritual fueron tan brillantes y vigorosos que aún hoy, algunos años después de su muerte, el noble título de "varpet" todavía precede su nombre. Ningún otro artista armenio logró jamás la altura a que fue elevado Saryan por el amor y el reconocimiento de su pueblo, y él, sin duda, continúa siendo la más grande figura contemporánea del arte armenio. Y, también, Saryan ya pasó a ser personaje legendario.

El transcurso del tiempo no demuestra lo contrario: 1980 marca el centenario del nacimiento del maestro. El número de personas que conoce su personalidad está inevitablemente disminuido, y para la presente generación él ya es parte de la historia. Esto es así porque los críticos de arte contemporáneos, particularmente aquellos relacionados con el estudio de la obra de Saryan (y puede hablarse de estos estudios como una rama establecida de la crítica de arte y de la historia del arte) están de acuerdo en la tarea de asig-

nar a Saryan un importante lugar en la historia del mundo del arte.

Aquí, el punto de partida es el estilo del artista y su mundo creativo. **"Yo veo toda la nación, dijo una vez Saryan, como un árbol vigoroso. Sus raíces entran profundamente en el suelo nativo, mientras sus ramas están cubiertas de flores y frutos extendidos sobre el mundo entero. Lo mismo ocurre con el arte. Cuando él es genuino y verdaderamente nacional es, también, siempre universal"**.

Esta fue la norma por la que Saryan encaminó su

propio desarrollo: desde lo verdaderamente nacional a lo universal. La lógica de esa evolución debe ser estudiada y comprendida en todos sus aspectos. Nosotros debemos penetrar en la esencia nacional del pensamiento artístico del maestro que determina su conexión con otras culturas, y, sobre todo, permite comprender que Martiros Saryan no fue sólo el primer artista, por muchas décadas, en la historia de la pintura armenia, sino una de las figuras más eminentes en el multinacional arte soviético, y, también,

o como un simple fiel seguidor de maestros franceses tales como Paul Gauguin y Henri Matisse -un seguidor que simplemente adapta sus métodos artísticos a los sujetos armenios.

Se supone que estas manifestaciones del artista corresponden al hecho de que no nació ni fue exaltado en Armenia, sino que él aprendió con artistas rusos en Moscú, y no escapó a la influencia de los impresionistas, post-impresionistas, fauvistas, y otros por el estilo.

Todos estos hechos constituyen una verdad in-

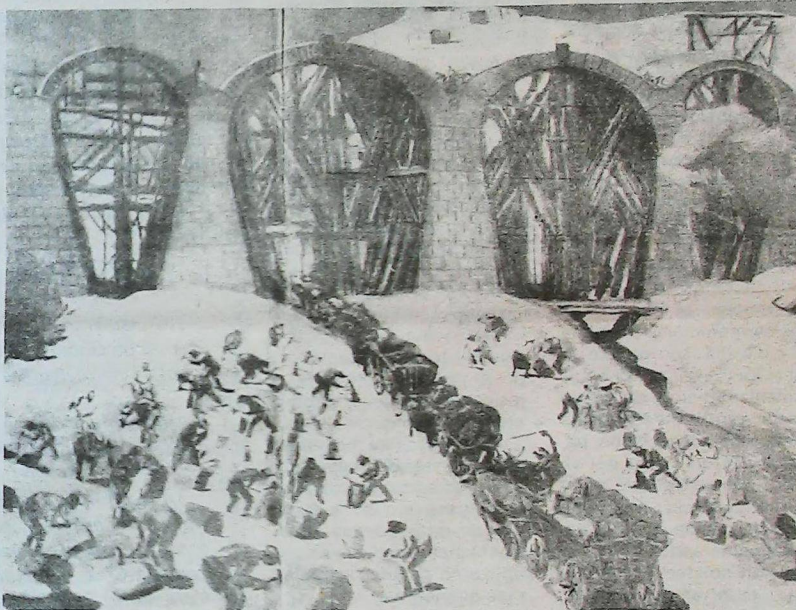
cual él fue estrechado vínculos hasta sus últimos días. Pero es también absolutamente evidente que el descubrimiento de los maestros franceses del lejano siglo diecinueve y del actual siglo veinte ejerció gran influencia en las formas y maneras del pintor y en todo el sistema de sus principios creativos. Otras culturas del Oeste y del Este, particularmente de Egipto e Irán, dejaron sus huellas en el arte de Saryan. El antiguo arte de las máscaras egipcias encontró eco en las obras del artista a lo largo de su carrera, y entre sus obras maestras figuran ilustraciones a poemas de Firdausi, y puede decirse que él mismo fue un conocedor y admirador de las miniaturas iraníes.

Saryan gustaba estrechar vínculos con figuras representativas de la cultura armenia del siglo XX, tales como el poeta Avetik Isahakian, el arquitecto Alexander Tamanian, el compositor Aram Khachaturian y el actor Vahram Papazian, fue un verdadero internacionalista de extensión multinacional en cuanto a su interés creativo.

Esto, como quiera que sea, no disminuye la verdadera significación de la creación de Saryan, así como la poesía y estilística que surgen de ella.

Desde su infancia él absorbió las tradiciones culturales, la psicología y la visión estética y moral de su pueblo. El no sólo conoció la historia y la poesía

(continúa en pág. 8)

Construcción de un puente en Yerevan, 1933

uno de los más grandes pintores del siglo veinte.

A veces, al tratar de comprender la original afiliación nacional de un maestro de arte, nos vemos abocados a peculiares e inesperadas dificultades. En nuestros días, en que los nombres de Armenia y Saryan se identifican, puede parecer impropio que pueda hablarse de semejantes dificultades. Pero ellas, no obstante, existen. Más aún, cuando el propio Saryan se calificó como "un artista ruso de origen armenio",

cuestionable. Saryan gastó su infancia en la costa marítima de Azov, y recibió su educación profesional en la Escuela de Pintura, Escultura y Arquitectura de Moscú, donde sus maestros favoritos fueron el gran pintor ruso Valentín Serov y Constantin Korovin. Por varios años el joven Saryan vivió en Rusia y rodeado por la cultura rusa, con la

TERKA

S.A.C.I.F.I.y.A.
Fábrica de tejidos

Fábrica:

Sarandí 2899. San Justo. Bs. As. T.E. 651-1651/0634

Administración y ventas:

Moreno 1235. Cap. T.E.: 37-3829/37-6102

JOTOR SA

INVERSORA - FINANCIERA

La Empresa Líder del Mercado Inmobiliario

CENTRAL: Av. Callao 836
BELGRANO: Av. Cabildo 300
CABA LLITO: Av. Rivadavia 4309
VICENTE LOPEZ: Av. Maipú 1601

T.E. 41-8671/6093/5312
T.E. 771-4695 - 773-2748
T.E. 981-4538/3288
T.E. 795-0934

CONTEMPORA
Alfombras Atlántida

CORDOBA 4475
CAPITAL FEDERAL

T.E. 773-2784
774-2977

El Patriarca de todos los armenios

Por especial pedido, reproducimos íntegramente el reportaje a S.S. Vazken I° publicado en Novedades de Moscú, y que ofreciera mos fragmentado en nuestra edición anterior.

La ventana del hotel en Echmiadzin da a la catedral erigida en el año 303. Unos peldaños conducen a la piedra angular, colocada en el siglo IV. La catedral tiene un museo de reliquias, entre las cuales figura un pedazo del arca de Noé, parecido a mármol color marrón oscuro.

Todo está cubierto de neblina. A través de ella se dejan oír las campanadas y se filtran rayos de una luz opaca: en la catedral se está oficiando una misa. El silencio que reina en Echmiadzin hace pensar que a su lado no se encuentra toda una gran ciudad moderna. Pero sí, está.

Echmiadzin es una minúscula parte de Armenia. Es un palmo de tierra, pero es sustancial y necesario para todo viajero, y lo lleva consigo, como agua y pan.

Cada pueblo tiene muchas páginas trágicas en su historia. La historia de Armenia cuenta con pocos períodos de bonanza. El Estado que existía ya en la época precristiana, donde el cristianismo se hizo religión oficial en 301, sufrió un martirio constante, siendo agredido por los bizantinos, los árabes, los persas, las hordas de Timur Lenk y los turcos. Durante siglos enteros su historia fue como una herida abierta. Armenia perdía grandeza, su territorio disminuía.

Pero, con todas las vicisitudes de la fortuna histórica, siempre existió Echmiadzin, como la luz en las tinieblas, como un foco donde cuajaba la resistencia, como fuente de la palabra escrita, de la cultura, como guardián de la fe ancestral. La idea cristiana se fusionaba con la idea de la unidad nacional, del martirio de todo el pueblo en aras de la Victoria.

Tan solo en noviembre de 1920, el Ejército Rojo restituyó la independencia a Armenia, le devolvió su estadoidad, perdida hace mil años. La antigua civilización, que estaba en trance de extinción, consiguió sobrevivir.

En Armenia la gente guarda una actitud especial hacia los templos. Las iglesias son visitadas por creyentes y no creyentes,

llevan a los niños, a los visitantes de otras repúblicas. Cada armenio, incluso no muy letrado, no se confunde en la cronología al hablar de los sucesos históricos relacionados o no con una catedral concreta. La historia entró en la sangre del pueblo armenio. Para él, la catedral no sólo es el lugar de oración. Aquí la nación toma conciencia de su idiosincrasia, para recalcar que son armenios, han sobrevivido, han triunfado.

el escudo de Armenia, la Cruz Armenia. Todo está hecho de oro y piedras preciosas, y el trabajo es tan fino, que fascina más que los materiales preciosos.

El despacho de Su Santidad es como el habitáculo de un científico: un estilo sencillo, mucho espacio, muchos libros en varios idiomas, que se usan a diario. Me contaron que en sus asuntos no quiere que nadie haga nada por él. Y escribe y redacta todos los documentos importantes

octogenario. En Armenia me decían que es respetado por todos, viejos o jóvenes. Esto no es un mero suplemento del cargo ni un grado jerárquico.

Solicito que Su Santidad cuente su biografía.

Dice que nació y pasó la juventud en Rumania, donde, a comienzos del siglo, se refugiaron sus padres, para salvarse de las represalias de los turcos. Era el único hijo de una familia sencilla, su padre era zapatero. Luego de la muerte prematura de éste volvieron a Armenia.

Estudió en una escuela de comercio, después, en la Universidad de Bucarest, en la facultad de filosofía y lenguas. No pensaba consagrarse a las actividades eclesiásticas, se dedicaba a la ciencia, impartía clases.

En 1943, los armenios en Rumania corrieron un gran peligro: Rumania era aliada de la Alemania fascista, y los armenios, cuyas simpatías, naturalmente, estaban con el Ejército Soviético, eran considerados "sospechosos". Había un peligro real de ser deportados a un gueto. El obispo armenio de entonces hizo todo lo posible para aplazar aquellos planes macabros. Pero falleció. La comunidad armenia eligió como obispo de su diócesis a quien hoy es el Patriarca.

Vazken I° fue elegido Patriarca de todos los Armenios (de la URSS y la Diáspora) en 1955. Es el Patriarca número 130 de la Iglesia Armenia.

Recientemente la revista "Druzha Naródov" publicó la obra de crítica literaria de Levón Karapet Paidzhian, escrita en 1940, sobre la novela "Cuarenta días de Musa Dag", de Franz Werfel. Versa sobre la tragedia de los armenios en Turquía en 1915. Levón Karapet Paidzhian es el nombre laico de Vazken I°.

¿Cómo se organiza la jornada laboral del Patriarca?

"Estoy ocupadísimo desde la mañana hasta la noche. Tengo mucho trabajo administrativo que guarda relación con los asuntos internos y externos de la Iglesia Apostólica Armenia. Además, funciona la Academia Teológica de Echmiadzin, hay que auspiciarla".

¿Y qué hace de noche?

Su Santidad dice que lee o escucha música clásica. Los libros pueden ser tanto teológicos como laicos. Sus autores predilectos son Dostoyevski, Shakespeare y el archimandrita Grigor Narekazi, poeta medieval armenio. Entre los compositores prefiere a Mozart, colecciona su música. Conoce las obras clásicas rusas y soviéticas. En particular, leyó "El Maestro y Margarita" de Bulgákov, y halla que su concepción religiosa es muy interesante. Le gustan las novelas de la escritora armenia Marieta Shagunian.

¿Qué piensa el Patriarca armenio del hombre moderno? ¿Qué rasgos humanos le agradan, y qué cualidades le infunden horror?

"Creo que el hombre, por su naturaleza, no está concentrado. Puede subir a las alturas y caer muy bajo. Esto se ve bien en las grandes obras literarias. El hombre está lleno de contrastes, está sujeto a cambios. Hace falta fuerza espiritual para concentrar la naturaleza humana. Creo que la fe es esta fuerza". Tras una pausa agrega: "No se puede interpretar la libertad como algo que exonera de las normas y los reglamentos. San Pedro escribió: los hombres deben portarse "como libres y no como quien tiene la libertad como una cobertura de la maldad..."

¿Cree el Patriarca que es posible purificar la sociedad? ¿Considera posible perdonar el pecado de la delación, la calumnia, la

(continúa en pag. 8)

El decorado de los templos es vistoso, alegre, colorido. La Virgen tiene una cara sonriente, los rostros de los santos no irradian frío y fanatismo. Los templos no se yerguen en una grandeza soberbia, imponiéndose a la naturaleza y los hombres, sino son una continuación del alma del Universo y del hombre.

La residencia de Vazken I°, Patriarca de todos los armenios, se halla tras la Catedral, y armoniza con ella por su estilo arquitectónico. En el primer piso está el despacho de Su Santidad y las habitaciones residenciales. En el segundo piso, la sala de recepciones para los altos dignatarios de otras iglesias, una sala de conferencias, una pequeña pinacoteca, compuesta de las obras donadas por pintores de diferentes países y tres cajas fuertes, parecidas a tres pequeños museos: el alfabeto armenio,

con su puño y letra. Sabe rumano, francés, alemán y, naturalmente, el antiguo idioma armenio, lengua en que se oficiaban las misas, incluso su aspecto es el de un científico de impecable prestigio. Si uno no sabe que habla con el patriarca de todos los armenios, lo tomará por un catedrático, ídolo de los estudiantes. (Le pregunté: "¿Qué sería usted de no haber sido elegido jefe de la Iglesia Apostólica Armenia?"; y contestó: "Lo más probable, sería profesor. En mi juventud daba clases a los niños armenios y me gustaba mucho la pedagogía").

Resultó inesperadamente sencillo hablar con él. Gracias a su entonación benévola, desaparece la tensión interna del interlocutor, lo cual, naturalmente, no pasa desapercibido para el Patriarca. Por cierto, es muy perspicaz este hombre culto, sabio, guapo casi

Daniel Youssefian e Hijos S.A.

Distribuidor y Mayorista Textil
Blanco y Tejidos en general

Sarmiento 2357. Buenos Aires
T.E.: 48-9442/5298

El Patriarca de todos los armenios

Por especial pedido, reproducimos íntegramente el reportaje a S.S. Vazken Iº publicado en Novedades de Moscú, y que ofreciéramos fragmentado en nuestra edición anterior.

La ventana del hotel en Echmiadzin da a la catedral erigida en el año 303. Unos peldaños conducen a la piedra angular, colocada en el siglo IV. La catedral tiene un museo de reliquias, entre las cuales figura un pedazo del arca de Noé, parecido a mármol color marrón oscuro.

Todo está cubierto de neblina. A través de ella se dejan oír las campanadas y se filtran rayos de una luz opaca: en la catedral se está oficiando una misa. El silencio que reina en Echmiadzin hace pensar que a su lado no se encuentra toda una gran ciudad moderna. Pero sí, está.

Echmiadzin es una minúscula parte de Armenia. Es un palmo de tierra, pero es sustancial y necesario para todo viajero, y lo lleva consigo, como agua y pan.

Cada pueblo tiene muchas páginas trágicas en su historia. La historia de Armenia cuenta con pocos períodos de bonanza. El Estado que existía ya en la época precristiana, donde el cristianismo se hizo religión oficial en 301, sufrió un martirio constante, siendo agredido por los bizantinos, los árabes, los persas, las hordas de Timur Lenk y los turcos. Durante siglos enteros su historia fue como una herida abierta. Armenia perdía grandeza, su territorio disminuía.

Pero, con todas las vicisitudes de la fortuna histórica, siempre existió Echmiadzin, como la luz en las tinieblas, como un foco donde cuajaba la resistencia, como fuente de la palabra escrita, de la cultura, como guardián de la fe ancestral. La idea cristiana se fusionaba con la idea de la unidad nacional, del martirio de todo el pueblo en aras de la Victoria.

Tan solo en noviembre de 1920, el Ejército Rojo restituyó la independencia a Armenia, le devolvió su estadeidad, perdida hace mil años. La antigua civilización, que estaba en trance de extinción, consiguió sobrevivir.

En Armenia la gente guarda una actitud especial hacia los templos. Las iglesias son visitadas por creyentes y no creyentes,

llevan a los niños, a los visitantes de otras repúblicas. Cada armenio, incluso no muy letrado, no se confunde en la cronología al hablar de los sucesos históricos relacionados o no con una catedral concreta. La historia entró en la sangre del pueblo armenio. Para él, la catedral no sólo es el lugar de oración. Aquí la nación toma conciencia de su idiosincrasia, para recalcar que son armenios, han sobrevivido, han triunfado.

El decorado de los templos es vistoso, alegre, colorido. La Virgen tiene una cara sonriente, los rostros de los santos no irradian frío y fanatismo. Los templos no se yerguen en una grandeza soberbia, imponiéndose a la naturaleza y los hombres, sino son una continuación del alma del Universo y del hombre.

La residencia de Vazken Iº, Patriarca de todos los armenios, se halla tras la Catedral, y armoniza con ella por su estilo arquitectónico. En el primer piso está el despacho de Su Santidad y las habitaciones residenciales. En el segundo piso, la sala de recepciones para los altos dignatarios de otras iglesias, una sala de conferencias, una pequeña pinacoteca, compuesta de las obras donadas por pintores de diferentes países y tres cajas fuertes, parecidas a tres pequeños museos: el alfabeto armenio,

el escudo de Armenia, la Cruz Armenia. Todo está hecho de oro y piedras preciosas, y el trabajo es tan fino, que fascina más que los materiales preciosos.

El despacho de Su Santidad es como el habitáculo de un científico: un estilo sencillo, mucho espacio, muchos libros en varios idiomas, que se usan a diario. Me contaron que en sus asuntos no quiere que nadie haga nada por él. Y escribe y redacta todos los documentos importantes

octogenario. En Armenia me decían que es respetado por todos, viejos o jóvenes. Esto no es un mero suplemento del cargo ni un grado jerárquico.

Solicito que Su Santidad cuente su biografía.

Dice que nació y pasó la juventud en Rumania, donde, a comienzos del siglo, se refugiaron sus padres, para salvarse de las represalias de los turcos. Era el único hijo de una familia sencilla, su padre era zapatero. Luego de la muerte prematura de éste volvieron a Armenia.

Estudió en una escuela de comercio, después, en la Universidad de Bucarest, en la facultad de filosofía y lenguas. No pensaba consagrarse a las actividades eclesásticas, se dedicaba a la ciencia, impartía clases.

En 1943, los armenios en Rumania corrieron un gran peligro: Rumania era aliada de la Alemania fascista, y los armenios, cuyas simpatías, naturalmente, estaban con el Ejército Soviético, eran considerados "sospechosos". Había un peligro real de ser deportados a un gueto. El obispo armenio de entonces hizo todo lo posible para aplazar aquellos planes macabros. Pero falleció. La comunidad armenia eligió como obispo de su diócesis a quien hoy es el Patriarca.

Vazken Iº fue elegido Patriarca de todos los Armenios (de la URSS y la Diáspora) en 1955. Es el Patriarca número 130 de la Iglesia Armenia.

Recientemente la revista "Druzhba Naródov" publicó la obra de crítica literaria de Levón Karapet Paidzhian, escrita en 1940, sobre la novela "Cuarenta días de Musa Dagh", de Franz Werfel. Versa sobre la tragedia de los armenios en Turquía en 1915. Levón Karapet Paidzhian es el nombre laico de Vazken Iº.

¿Cómo se organiza la jornada laboral del Patriarca?

"Estoy ocupadísimo desde la mañana hasta la noche. Tengo mucho trabajo administrativo que guarda relación con los asuntos internos y externos de la Iglesia Apostólica Armenia. Además, funciona la Academia Teológica de Echmiadzin, hay que auspiciarla".

¿Y qué hace de noche?

Su Santidad dice que lee o escucha música clásica. Los libros pueden ser tanto teológicos como laicos. Sus autores predilectos son Dostoyevski, Shakespeare y el archimandrita Grigor Narekazi, poeta medieval armenio. Entre los compositores prefiere a Mozart, colecciona su música. Conoce las obras clásicas rusas y soviéticas. En particular, leyó "El Maestro y Margarita" de Bulgákov, y halla que su concepción religiosa es muy interesante. Le gustan las novelas de la escritora armenia Marieta Shaguinian.

¿Qué piensa el Patriarca armenio del hombre moderno? ¿Qué rasgos humanos le agradan, y qué cualidades le infunden horror?

"Creo que el hombre, por su naturaleza, no está concentrado. Puede subir a las alturas y caer muy bajo. Esto se ve bien en las grandes obras literarias. El hombre está lleno de contrastes, está sujeto a cambios. Hace falta fuerza espiritual para concentrar la naturaleza humana. Creo que la fe es esta fuerza". Tras una pausa agrega: "No se puede interpretar la libertad como algo que exonera de las normas y los reglamentos. San Pedro escribió: los hombres deben portarse "como libres y no como quien tiene la libertad como una cobertura de la maldad..."

¿Cree el Patriarca que es posible purificar la sociedad? ¿Considera posible perdonar el pecado de la delación, la calumnia, la

(continúa en pág. 8)

Daniel Youssefian e Hijos S.A.

Distribuidor y Mayorista Textil
Blanco y Tejidos en general

Sarmiento 2357. Buenos Aires
T.E.: 48-9442/5298

Donación de u\$s 100.000 a la Iglesia de la Trinidad

Samuel y Harry Babaian

En diciembre pasado Samuel Babaian, de Danvers, MA, donó u\$s 100.000 a la Iglesia Armenia de la Santísima Trinidad de Boston (EE.UU.), en memoria de su difunto hermano Harry Babaian y, también de toda la familia Babaian.

Durante años, el desaparecido Harry Babaian, su hermano Samuel y las hermanas de la familia hicieron generosas contribuciones a la Iglesia Armenia de la Santísima Trinidad, así como a la Diócesis de la Iglesia Armenia y a otras organizaciones.

La familia de Sam y Harry Babaian emigró a los Estados Unidos en el año 1906 y se asentó en Lynn, MA., donde estableció su hogar. Ambos hermanos, Sam y Harry, asistieron y se graduaron en la Lynn High

School, destacándose también como deportistas.

Inicialmente la familia fabricó y comercializó artículos de sombrerería para hombres. Particularmente Sam descolló siempre por su talento en el área de las ventas, especialmente en ropa fina para hombres. Juntamente con su sobrino John Ohanasion y su hermano Harry, fundó las industrias Babco, un próspero negocio familiar donde él dirigió las ventas

hasta su retiro en 1970. La empresa fue vendida en 1985.

La familia Babaian, Ohanasion y Moore, todas vinculadas entre sí, son miembros prominentes de la comunidad armenia de Nueva Inglaterra. Su generosidad hacia la Iglesia y la comunidad son bien conocidas, y recientemente Sam Babaian había entregado un adicional de u\$s 50.000 a la Diócesis de la Iglesia Armenia en América.

Peregrinación a Europa

Auspiciada por el Exarcado Apostólico Armenio para América Latina, la

Parroquia Católica "Nuestra Señora de Narek" organiza una peregrinación que, saliendo de Buenos Aires el 6 de setiembre de 1988, visitará lugares religiosos y turísticos de Moscú, Erevan, Roma, Florencia, Turín, Niza, Barcelona, Madrid, Lourdes, Limoges, París, Lucerna, Venecia, terminando nuevamente en Roma con una audiencia papal, de cuya ciudad los peregrinos partirán de regreso a Buenos Aires, el 15 de octubre.

Mayor información puede recabarse en "Nuestra Señora de Narek", Buenos Aires, 824-4518; "Nuestra Señora de Bzommar, Montevideo, 383118; parroquia Católica Sao Gregorio O Iluminador, Sao Paulo, 227-6703.

Centro Cultural General San Martín

"Cabaret de las Artes"

En el espacio titulado "Bajo las luces del Arco Iris" Felisa Kuyumdjian dialogará en el Centro Cultural General San Martín, el 17 del corriente a las 21 horas con Danais, compositora y Guía Espiritual del Conjunto Arco Iris, actualmen-

te en los Estados Unidos. Actuarán también Reinado Arena y Viviana Liatia en dúo de piano y flauta. Danzarán Patricia Russo y Hugo Flores con los compases de la música de Arco Iris que se difundirá en la reunión.

Emigración de Armenia

(viene de pág. 1)

Moscú y se extendieron hasta Armenia, donde diarios, semanarios, mensuarios y revistas pueden ahora discutir y criticar sin trabas, y donde se permite poseer empresas y negocios privados. Si, cambio que llevó a Armenia a la perspectiva de un brillante futuro que excitó el interés de nuestros hermanos allí residentes.

¿Entonces, por qué el flujo de emigración en este particular tiempo de cambio y esperanza?

Primero, porque viejas heridas aún no cicatrizadas en anteriores inmigrantes y en sus hijos, todavía les recuerdan el dolor de sus sufrimientos. Pero ello no es motivo para que sus nietos, la generación de 1980, deba sufrir la pena y la ignominia de la emigración y la deserción.

Segundo, porque allí todavía persiste, por parte de las autoridades locales, una sutil discriminación hacia los primeros inmigrantes y sus hijos, en una particular forma de tratamiento hacia esta primera Diáspora Armenia. Esta discriminación provoca desagrado e inseguridad: ella debe cesar porque alimenta insatisfacciones y el deseo de emigrar.

Tercero, porque el gobierno de Armenia no ha contemplado seriamente los efectos de la emigración, ni ha dado los pasos necesarios para parar este éxodo con los correspondientes cambios y acomodaciones. Ya es tiempo de que se descarten viejos hábitos con la intención de introducir positivas reformas.

Cuarto, porque los armenios son proclives a abandonar su tierra natal a causa de sus parientes o amigos que viven en la Diáspora. Esto debe impedirse. Nosotros no estamos a favor del hecho de atraerlos hacia nuestro país.

Finalmente, en esta emigración juega también un raro interés demostrado últimamente por el Departamento de Estado hacia los armenios que viven en Armenia. La emigración de judíos y armenios que viven en la Unión Soviética es la piedra angular del Departamento de Política Exterior, a pesar del hecho de que los armenios no hayan solicitado ningún tipo de ayuda. Resulta irónico que el propio Departamento de Estado, que se opone con vehemencia a la Resolución Armenia en el Congreso, aparezca ahora como campeón de los derechos de nuestros hermanos a abandonar su tierra natal. Armenia y los armenios no deben caer nuevamente en la arena de la política y la diplomacia internacional. Nuestra trágica experiencia durante 1915-1922 es bastante para nosotros por otro milenio.

(Editorial de "The Armenian Mirror-Spectator")

Merceril S.A.

Larrea 237. Capital

T.E.: 48-9343

Electrónica DE LA PAZ

Reformas a Binorma

Service Especializado en:

TV Color y Video

Computación

Telefonia

Todas las Marcas - Trabajos con Garantía

LUNES A VIERNES DE 9 A 20.30 HS. - SABADO DE 9 A 13.30

CIUDAD DE LA PAZ 1782 - TEL. 783-1109/785-6646

PROFESIONALES

CONTABILIDAD
IMPOSITIVA

Dr. Ricardo Delanin
Estudio Contable Impositivo
Contador Público U.N.C.
Entre Ríos 263 1º 4
T.E.: 3-1141 - CORDOBA

ABOGADOS

Dr. Juan Carlos Merdinian
Abogado
Rondón 578 T.E.: 051 45215
CORDOBA

Canciones quemadas

Egishé Charénts

Quando cayó la noche cual viajero cansado
y polvoriento se asentó sobre los tejados,
entré en mi cuarto a través de mi meditar
y extraje mis canciones en una noche escritas.
Extraje mis canciones y leí nuevamente
historias, memorias de mi espíritu en ruinas,
y sentí aversión hacia mi desesperado cantar;
la pena de la vergüenza se afirmaba en mi frente,
cuando entre los versos de mis canciones, por debajo
de esas melodías en una noche escritas
resurgió de pronto, miró y con forzada sonrisa
me saludó grácilmente una mujer ya fenecida.
Y sendas espadas de reproches por entre mis versos
desenvainaron dos ojos muertos;
con su delicada mano ella limpió mi faz
y de mis ojos se enseñoreó honda paz.
Ella, esa mujer, entre mis versos me dijo:
"¡Valor, compañero mío, sé fuerte de ánimo!
Limpia tu alma fatigada de nostalgias irrisorias
para que se esfume la oscuridad que cubre tus
memorias.

Si a tu corazón es caro mi recuerdo todavía,
si quieres que no se debilite en ti mi memoria,
¡lleva cual mártir tu nombre en alto,
sé resistente de espíritu, luchador y magno...!"
¡Oh auténtica compañera mía, mi hermana, mi amiga,
heróica esposa mía que sin retorno te has marchado,
nuevamente hay sol en mi alma entenebreida
y en mi rostro intransigente vívida sonrisa!
Cuando esa noche calló tu voz, ya en el sosiego,
acaricié mi frente y encendí fuego,
y entregando a tu voluntad heroica mi vida,
¡quemé mis canciones en una noche escritas!

(Traducción de Vartan Matiossian)

Sentido de la Navidad Armenia

Con motivo de la celebración de la Navidad por la comunidad armenia, La Nación del 6 de enero publicó una interesante nota que nos complace reproducir:

"Según comenta el Arzobispo Artak Manookian en su libro "Las fiestas de la Iglesia Armenia", al comienzo de la era cristiana la fiesta del nacimiento de Cristo era conocida como Epifanía y se celebraba el mismo día del Bautismo del Señor.

"La Iglesia Apostólica Armenia retuvo esta antigua costumbre. Manookian expresa que hay muy poca información disponible sobre la fecha exacta del nacimiento de Cristo, salvo vagas referencias en los cuatro Evangelios.

"Según fuentes que el Arzobispo Manookian esti-

ma con fiables, hasta el siglo cuarto todos los cristianos observaban las fiestas de Epifanía el 6 de enero.

"Fue después, en el Concilio de Calcedonia, en el 451, cuando la Iglesia Católica Romana decidió celebrar la Navidad el 25 de diciembre, y la Epifanía el 6

de enero. En el siglo quinto, las Iglesias orientales, entonces en comunión con Roma, también aceptaron el 25 de diciembre para el nacimiento de Cristo. Por tanto, todo el mundo cristiano celebra el mismo día la Navidad, con excepción de la Iglesia Armenia, que la celebra hoy".

Derechos individuales, razón y libertad

•El reconocimiento de los derechos del individuo implica el reconocimiento del hecho de que el bien no es una inefable abstracción de alguna dimensión sobrenatural, sino un valor que pertenece a la realidad, a esta Tierra, a la vida de los seres humanos individuales. Implica que el bien no

puede divorciarse de los beneficiarios, que los hombres no pueden ser considerados intercambiables, y que ningún hombre ni tribu debe intentar obtener el bien de algunos al precio de la inmolación de los demás.

•Un corolario de los derechos del individuo es que la libertad individual es una consecuencia de, y no puede existir sin, la libertad política; la libertad política no puede existir sin la libertad económica: una mente libre y un mercado libre son inseparables.

Ayn Rand

En Confraternidad Argentino-Armenia

Desde el domingo 3 de enero, de 22 a 22.30 horas ha vuelto a escucharse por Radio Belgrano el programa radial "En Confraternidad Argentino-Armenia".

Este programa, que entró en su quinto año de vida, es dirigido por su fundador el

doctor Michel Karahanian, supervisado y conducido por el Licenciado Esteban Djordjalian y cuenta con la participación de Alejandra Limas Forner.

Primer Congreso Juvenil de Iglesias Cristianas Evangélicas

A partir del día 17 de febrero de 1988, a las 17 hs, y hasta el domingo 21 inclusive, se realizará en esta ciudad, más exactamente en la Iglesia Evangélica Congregacional Armenia, en la Av. Avellaneda 2540, a 4 cuadras de Plaza Flores, el 1er Congreso Juvenil Cristiano de Iglesias Armenias de Argentina, Brasil y Uruguay.

No sólo este Congreso se realiza para conocer jóvenes de otros países e intercambiar ideas y opiniones, sino que se tratará un tema de suma importancia. El Avivamiento del Pueblo Cristiano.

¿Qué es el avivamiento? Es el despertar del adormecimiento espiritual, es consagrar nuestras vidas a

Jesucristo, es como lo dijo nuestro Apóstol Pablo, "Ya no vivo yo sino que Cristo vive en mí". No se puede avivar algo que está muerto. Avivar es renovar. El cristianismo no es algo histórico, no es una filosofía, el cristianismo es Jesucristo viviendo plenamente en nuestras vidas y dejándole el lugar que se merece, pues al fin y al cabo él es Dios. Cristianismo no es tener una religión, seas Católico, Apostólico, Evangélico, lo que se necesita es mucho más que una religión, o sea un Salvador, Un Señor y ése es Jesús quien vino a buscar y a salvar lo que se había perdido. Las reuniones especiales comenzarán el Miércoles a las 20,30 hs. con el tema **Avi-**

va mi vida. El día Jueves 18 a las 17 horas, se realizará un taller especial sobre este tema; a las 20,30 hs. está programado visitar hospitales y hogares de ancianos, a las 17 hs. tendremos nuevamente otro taller sobre el tema de avivamiento y, a las 20,30 hs. una reunión en el centro de la Plaza Flores. El Sábado se pasará el día en la quinta que la Iglesia tiene en Monte Grande, y allí, también a las 09,30 hs. se tratará el tema **Aviva el Mundo**. Por la noche, y a partir de las 20 hs. se realizará un programa de radio especial por L.R.2 Radio Argentina, donde se comunicará a los oyentes los temas tratados y las tareas realizadas. El domingo se informará también en la Hora Armenia, de 09,30 hs. a 10,30 hs. El domingo 21 a las 16,00 se hará la conclusión de este tema tan importante para la iglesia cristiana, el Avivamiento. Y a las 19,00 hs. se cerrará este congreso con una reunión especial.

Rubén Zaroussian

Sólo la bondad ...

Henrik Igition, Director del Museo de Arte Infantil de Yerevan, dijo en un reciente reportaje:

"El hombre nace con un único propósito: saber por qué y para qué nació. La verdadera riqueza del hombre es medida porque él vive en este mundo. No es riqueza material, sino que es riqueza de juventud, de libertad, de vigor y de bondad.

No acepto la energía que no se usa para el bien. La mayor fuerza del hombre está en la bondad. No atormentar a nadie ni sentir placer en causar dolor a otro. La cosa que yo más detesto es un pueblo torturado. Si usted es bueno y paciente, no tendrá motivos para vivir atormentado y sobrevivirá.

De todas las riquezas del mundo, yo anhelo sólo dos cosas:

Armenia y la bondad del hombre expresada por medio del arte".

Confitería "Armenia"

PRODUCTOS ORIENTALES

T.E.: 71-4571 Scalabrini Ortiz (ex Canning) 1317

Av. Pte. Roque Saenz Peña 924
(esq. Sarmiento) - Tel. 35-2556 5565
1035 Buenos Aires

INMOBILIARIAS
PROPIEDADES
EN EL CENTRO DEL MICROCENTRO
EL CENTRO ESPECIALIZADO EN
COMPRA, VENTA Y ALQUILER.
Una modalidad de trabajo personalizada que asegura el buen resultado de todas las operaciones inmobiliarias.

Para las cuatro estaciones
y todas las edades

Lanas "Hetesia"

Հ. Բ. Ը. ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎՐ 1988 ԹՈՒԱԿԱՆԸ ԿԸ ԴԻՄԱՒՈՐԷ ՆՈՐ ԿԱՌՈՅՅՈՎ, ՆՈՐ ԴԷՄՔԵՐՈՎ ԵՒ ՆՈՐ ԾՐԱԳԻՐՆԵՐՈՎ ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎՐ

Հ. Բ. Ը. Միութեան Կեդրոնական վարչական ժողովը իր հերթական նիստին առընթեր Դեկտեմբեր 4 - 5-ի շաբաթավերջին կայացուց իր 20-րդ նիստը՝ Մարմինն տարեկան ժողովը Սեպտեմբերի 1-ին, Ն. Զ. ի իր Կեդրոնական ժողովը մեջ, յիշեալ գոյգ մարմիններու նիստերուն ընթացքին տեղի ունեցան կազմակերպչական ընտրութիւնները եւ բնութագրական յայտարարութիւններու մատուցումը Մարմինն ու ծրագրերը: Այդ երկուսն ալ նիստերուն իրենց մասնակցութիւնը բերին գոյգ մարմիններու անդամները՝ Ամերիկայէն Բէ արտասահմանէն:

Սոյն նիստերուն առաջին անգամ ըլլալով կը մասնակցէին Պր. Զորն Գրեքսման Լոնտոնէն, Ամգլիա, եւ Պր. Վարդգէս Պալանտ Ուշաքիէն, Տի. Սի. -էն. երկուքն ալ Կեդր. վարչական ժողովի անդամ ընտրուած Միութեան 74-րդ Ընդհանուր ժողովին, որ կայացաւ Շիքակոյի մէջ, Նոյեմբեր 14, 1987-ին: Երրորդ նորոգումը անցաւ Պր. Մարգրիտ Տեմիրճեան Պէյրութ, Լիբանանէն, չէր կարողացած ներկայ գտնուիլ: Ժողովներու ներկայ գտնուեցան նաեւ Ընդհանուր ժողովին վերընտրեալ անդամներ Պր. Արա Չամբրէթ, Գորսէլ, Զուրիգեան եւ Պր. Պերիլ Զորեան, բոլոր այն վարչականներուն հետ որոնց անդամակցութիւնը կը շարունակուի:

Ինչպէս անցնող 34 տարիներուն՝ այս անգամ եւս ժողովները կը վարել Միութեան Յիշատակ Նախագահը՝ Տիար Ալիք Մանուկեան, որ իր բացման խօսքին մէջ շնորհակա-

նորութիւնները կարգ մը փոփոխութեանց՝ կարեւոր յաջողութեամբ դիմագրաւելու յարապատիւնը պայմանները այն երկիրներուն, որոնց մէջ Բարեգործական իր գործունէութիւնը կը ծաւալէ: Այդ փոփոխութեանց նպատակն է աւելի արդիւնաւէտ գործունէութիւն մը իրականացնել եւ աւելցնել Միութեան ներդրումներուն եկամուտները, համաշխարհային տնտեսական անկայուն մթնոլորտի մը մէջ:

Նախագահ Մանուկեան յատկապէս շնորհակալեց Շիքակոյի մասնակցող որ կառուցած էր իր սեփական միջոցներով գոյացնել 800,000 տոլար եւ իրականացնել Միութեան Օգնիկ Մ. Նորիստ շէնք Կեդրոնի ծրագիրը:

Տիկ. Լուիզ Սիմոն՝ Գործադիր Փոխ - Նախագահ

Կեդրոնական վարչական ժողովը ընտրեց իր նոր հիւանդ հետեւեալ կազմով.՝ Տիկ. Լուիզ Սիմոն, Գործադիր Փոխ - Նախագահ, Պր. Ռիչարդ Կրեյքըր, Փոխ-Նախագահ, Պր. Նազար Նազարեան, Փոխ - Նախագահ եւ Գանձապահ, Պր. Արա Չամբրէթ, Փոխ - Նախագահ եւ Պր. Պերիլ Սեդրակեան, Ատենագիր:

Իր դիւանդ ընտրեց նաեւ Զուրիգեանեան վարիչ Մարմինը հետեւեալ կազմով.՝ Պր. Հայկաշէն Ուգուկեան, Ատենագիր, Պր. Զորն Գրեքսման, Փոխ-Ատենագիր, Տոքթ. Էտուար Ագաւ-

եան, Ատենագիր եւ Պր. Էմմա Բարագեան, Գանձապահ:

Կեդրոնական վարչական ժողովը առաջարկեց որ Տիկ. Սիմոն, իրեն Գործադիր Փոխ-Նախագահ տնտեսմէ Կեդր. վարչութեան առօրեայ աշխատանքներու մատակարարումը:

Տնտեսական Ցանձնախումբի Ատենագիր Պր. Սուրեն Ֆեմեան գտնուեցաւ ժողովը անդադարաւ Միութեան դրամագլուխի իմաստուն շահարկումին մասին, որուն շնորհիւ կարելի եղած էր վերանայնել գերծ պահել Բարեգործական դրամագլուխը, յատկապէս Հոկտեմբեր 19-ին արժեքներուն սակարանի խոշոր տագնապէն ետ:

Կեդրոնական վարչական ժողովը բնութագրեց եւ վաւերացուց Ամերիկայի եւ արտասահմանի իր Գանձնախումբներուն ծրագիրները: Ան նշեցաւ իր գնահատմանը յայտնեց իր ճիշտաւ Նախագահին խոսքի առաջնորդութեան:

Ընթացք տալով վերջին Ընդհանուր ժողովի բաժնակցին՝ Կեդրոնական վարչական ժողովը Պր. Ռիչարդ Կրեյքըրի առաջարկով բանաձեւեց, յատուկ որոշումագիր մը որով իր վստահութիւնն ու գնահատմանը կը յայտնէ իր անդամներէն Տիկ. Սիմոն, Պր. Սեդրակեանի եւ Պր. Նազարեանի որոնք անցնող երկու տարիներուն ստանձնած:

(ԾԱՐ.Ը 15-Դ ԷԶ)

ՊՈՒԷՆՈՍ ԱՅՐԷՍ ՀԱՄԱԶԱՅՆՈՒԹԵԱՆ ՅՈՒՇԱԳԻՐ

Aerolineas Argentinas (AA) ի, Սթանտիսլան SASH եւ Հանրային Հաստատութիւններու վարչութեան ներկայացուցիչները ստորագրեցին, Զորեքարթի, 10 Փետրուարին, Հասկացողութեան յուշագիր մը՝ որ պիտի ծառայէ իբր հիմք AA օդանավորդային պետական ընկերութեան՝ Քառն ընկերութեան փոխակերպման:

Հանրապետ շինութեանց նախարարութեան աղբիւրները կը տեղեկացնեն՝ որ AA-ի բաժնեկիցներուն սակաւորումը ցոյց կու տայ թէ ինչքան (ACTIVOS) կը հանին 500 միլիոն ամերիկեան տոլարի, եւ որ 1400 միլիոն արտաքին պարտքը պիտի փոխանցուի գանձին:

Նշեալ յուշագիրը ստորագրեցին, Հանրապետ Շինութեանց նախարարութեան մէջ, AA-ի ներկայացուցիչ՝ Օրասիո Տալիսկորեան, Հանրային Հաստատութիւններու վարչութեան ներկայացուցիչ՝ Օրասիո Լաօսիս եւ SASH-ի ներկայացուցիչ՝ Ժան Բարսոն: Այս վաւերագրութիւնը հիման վրայ պիտի ուսումնասիրուին Հասկացողութեան - AA-ի եւ SASH-ի միջեւ - «գործադրելիութեան» կանոնները:

ՊՈՒԷՆՈՍ ԱՅՐԷՍ ՄԱԼՎԻՆԵԱՆ (ՖՕՔԷՆՏ) ԿՂԶԻՆԵՐ

Մեծն Բրիտանիոյ կառավարութիւնը, զինեալ ուժերու նախարար՝ Իան Սթուարթը բերնով յայտարարեց, Հիւզֆֆերթի, 11 Փետրուարին, թէ Մարտին սկսեալ Մալվինեան կղզիները պիտի ուղարկէ բազմաթիւ ջոկատներ (Ռոբաթֆիլ Phantom եւ Ռազմամթերք) կատարելու համար զինուորական փորձեր, որոնք պիտի երկարին մինչեւ 31 Մարտ:

Արժանաւորեալ կառավարութիւնը անգործադանալով այս անակնկալ ձեռնդրումներուն, զորս որակեց «կառավարութեան»:

1987-ի Շրջանաւարտներու լրիւ կազմը, 30 երկսեռ աշակերտներ, ընկերակցութեամբ՝ Հայերէն բաժնի ստեղծեցին Պր. Գէորգ Մարաշեանի, տեղական բաժնի փոխ տնօրէնուհի Օր. Մարթա Բոժի եւ մանկապարտիկներու:

Եւ ապա՝ համապատասխան բանակցութիւններով, առաւելագոյնը մինչեւ յառաջիկայ 15 Մայիս, պիտի գտնուի ամենայնաւոր ձեւը վերջնական համաձայնութեան մը՝ ստորագրութեան: Սոյն համաձայնութիւնը ի գործ դադարեալ համար՝ ենթակայ է որով համապատասխան կարգադրութիւններու, արտօնութիւններու եւ հրամաններու ընկալումին - 2 երկիրներու Օրէնքներուն եւ կանոնադրութիւններուն հիման վրայ:

Ըստ Նորհրդարանի շրջանակներուն՝ AA-ի բաժնեկիցներուն 40% վաճառումը՝ SASH-ին, որ ձեւակաւորեցին պիտի կատարուի երկու հանգըրաններու մէջ, նաեւ 9 % որ պիտի տրուի AA-ի անձնակազմին՝ կարեւոր կը մնան խորհրդարանի որոշումէն (օրէնք մը):

Ըստ Արժանաւորի նոր վերջնական դեպքանաւոր քարտուղար Բրիտանիոյ Օտկկարտի՝ «գործողութիւնը չօգտեց զանաւոր պարագային՝ յառաջ պիտի մղուի թէ առեւտրական (երկու յիշեալ օդանաւային ընկերութիւններուն միջեւ), եւ թէ՛ քաղաքական (երկու երկիրներու միջեւ) սերտ գործակցութիւն մը:

Մայական եւ անհիմն» ու «յստակ կերպով ուժի ցուցադրութեան ընտրութիւն», պատասխանատու համարեց «Միացեալ Թագաւորութիւնը» յիշեալ զինուորական գործողութիւններու հաւանական հետեւանքները: Ինչպէս նաեւ ամբաստանեց ըսելով թէ «Անգլիա ուժ կը գործածէ եւ կիցը՝ իրականութիւնը, որպէս իսրայէլայ Մալվինեան, եւ Հարաւարեանտեան Ատլանտանի ալ կղզիներուն:

ՊՈՒԷՆՈՍ ԱՅՐԷՍ ՀԱՅ ԵՐԻՏՐԱՍԱՐԴՆԵՐՈՒ ՀԱՅՐԵՆԻՔ ԵՐԶԱՊՏՈՅՏԸ

Հ. Բ. Ը. Մ. ի Մարի Մանուկեան Կրթական Հաստատութիւնը՝ ինչպէս ամէն տարի, այս տարի եւս Հայերէն ուղարկեց երկրորդականի չորս շաւաաւորներ:

Յիշեալ խումբը, որ ամբողջութեամբ Հիւրէն էր Սփիւրեան Հայութեան Հետ Մշակութային Կապի Կոմիտէին, արժանացաւ ջերմ ու սիրելի ընդունելութեան Երեւանի Օրականի մէջ, ուրկէ զանա-

(ԾԱՐ.Ը 14-Դ ԷԶ)

ԳՐԱԽՈՍԱԿԱՆ

1987 - Դեկտ. 1-ին, մեր սեղանի վրայ գտանք վերջապես, Տոբ. Ռուբեն Պողոսյանի վաղուց սպասուած գիրքը:

«ԹՈՒՐԻԲ - ՀԱՅ ԿՈՆՃԼԻԿՏԸ»

Արափրես, Պլյուր, 1987

Սոյն մերումը ոչ մի կերպ չի նշանակիր թէ Հայաստան մուտքի պայմանները չէր լը-րացուցած Ազգերու Դաշնակ-ցութեան անդամ ընդունուե-լու, այլ արդիւնք էր այն մը-տափառութեան թէ Թուրքի-մի կերպ կրնայ յաղթողի Ազգ-Դաշնակցութեան հեղինակու-թիւնը տապալել... Այսպէս, Հայկական Պետութեան ան-դամակցութեան զանցառումը Ազգ. Դաշնակցութեան կողմէ բողոքովին զուրկ է իրաւական հիմունքէ:

Այս բողոքը հանդերձ, կայ «չափորդակաւորութեան» ըն-դունուած օրէնք մը» որուն արմատները ծնունդ կ'առնեն անցեալ դարէն: Ազգերու Դաշնակցութեան յաջողքն է ՄԱԿ-ը: Ուր որ առաջինը թե-րացաւ, իր իսկ տկարութեան պատճառաւ, երկրորդը պար-տի իրականացնել:

ՀԱՅ ԱԶԳԻ ԻՐԱՒՈՒՆՔՆԵՐԸ

Հայ ժողովուրդի իրա-ւունքները ունին պատմական հիմունք ու ճանչցուած են Ազգ. Դաշնակցութեան եւ Պե-տական անհամար հեղինա-կութիւններու կողմէ: Մեզի-ստուած «ՆՈՍՏՐՈՒՄՆԵՐԸ» յանձնառութիւններն են մի-ջազգային գետնի վրայ, երբ խոստացողներ միւս կողմէ կը յաւանդեն խաղաղութեան եւ արդարութիւն հաստատել երկրագունդի վրայ:

Ազգ. Դաշնակցութեան 30 Յունուար 1919 թ. որոշման մէջ Հայաստան յիշուած է Օսմանեան Կայսրութենէ անջատելի երկրներու» շար-քին: Լորտ Գրեյընը հեռա-գիրը Դաշնակցի Պետութիւն-ներուն «-Վերագոյն խոր-հուրդը որոշած է Հայ Ազգի-անկախութիւնը անկախ պետու-թիւն: Կան յարանման շատ ուրիշ յայտարարութիւններ եւ Անգլիոյ, Ֆրանսայի եւ Իտալիոյ կողմէ:

Սեփրի Դաշնագիրը օրինա-կան ու դատական գոյալի-ճակ կ'ընծայէ այս բողոք յայ-տարարութիւններուն եւ կու-տայ իրԱՌՈՒՆՔ - հողաւստի (նաեւ Սան Ստեփանո եւ Պեռ-լին), իմքովարտութեան եւ հատուցումի:

Բայց ահա թէ աստիճանա-կան ինչ կրճատումներ արձա-նագրուեցան յաջողութիւն, հա-յութեան իրաւունքներու նը-կատմամբ:

- Վիստեան իրաւարարու-թիւն. 3 նահանգներու կրճա-տում, մասցան 3-էն այ մա-սեր զուրկ հանուած (Նոյ. 22, 1920): - Ինքնավարութիւն» օճախ մը Թուրքիոյ սահմաններուն մէջ (1921, Ազգ. Դաշն.): - Գաղթականներու գետե-ղում Սով. Հայաստան (Նան-սեն):

- Աւելի ուշ՝ 5 միլիոն ստեղ-իկն յատկացում, հարցը փա-կելու համար եւ չի վերջ: - Ոճի՛նձ...

ՀԱՅՈՑ ԻՐԱՒՈՒՆՔՆԵՐԸ ԻՐԱՒՈՒՆՔՆԵՐԸ ԻՐԱՒՈՒՆՔՆԵՐԸ

Ազգերու իրաւունքներու անժամանցելիութիւնը ըն-դունուած է Ազգ. Դաշնակ-ցութեան կողմէ 1932-ին: Փո-խել այս սկզբունքը կարելի չէ ունէ պատուականի տակ:

Սոյն հաստատումի վրայ այժմ եկած են աւելնալ դա-տապարտումը - ոյթի գործա-ծութիւն, նախաշարժի պա-տերազմ, հողորդ գրաւում եւ ծեղԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ: Ըն-դունուած է իմքնորոշման ի-րաւունքը նաեւ: Միւս կողմէ, ՈՒՆԵՍԿՕ-ն պաշտպան կանգնած է ազգաբնակչան ու մշակութային հետքերու ա-նադարտ պահպանման օգտին: Չանոք ջնջելով, երբէք հնա-րաւոր չէ վերացնել իրաւուն-քի անժամանցելիութիւնը:

Թուրք Պետութիւնը աշխոյժ ջանքեր կը թափէ աշխարհ հա-մադրու թէ այսպէս ասաց-«Հայերու ստեղծանումը» ԻՆՔՆԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆԸ ԲԱՅՈՑԱԿ ԻՐԱՒՈՒՆՔ ԵՐ. այս խօսքով ՄԱՐՏԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆԸ ԻՐԱՒՈՒՆՔ Թուրք Պետութեան զոյաբանման հա-մար: Մեթր Պողոսեան վեր-սանելով նախկին խաւարա-միտ վեհապետութիւններու իրենք-իրենց վերապաճման նման «իրաւունքներու սը-նանկութիւնը իրաւական գետնի վրայ, կը ցուցաբերէ թէ ինչ անլուր ոճիւններ կը գործարարէին նման պատու-ականքներ: Ժողովուրդներու Մայրուն Դատարանը ճանհի-մըն» հռչակած է Թուրք Կա-ռավարութեան յառաջ քշած սեռականները, 1915-ին Հայ ժողովուրդի վրայ գործա-ղորդած ճեղՁԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆԸ արդարացնելու վերո-յիշեալ իրաւունքներու պաշտ-պանութեան տակ: Վճիռը յստակ է:

Գաղով Միացեալ Ազգերու Կազմակերպութեան, ան տա-կախի սեղանի վրայ չէ գրած Հայկական Հարցը: Արգ. Հայ Սփիւռքի պետութիւն» լըլա-լը պատճառ չէ որ ՄԱԿ-ը ան-տեսէ Հայկական Դատը: Հայ Սփիւռքը «ազգ» է եւ իրա-ւունք ունի պաշտպանութեան Միջազգային Օրէնքի հիման վրայ:

ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒՆԵՐ

Այս զուգիւր տակ վեր աճը-լած են - Թուրքիան, նախ եւ առաջ. իթթիհատ սէ Թուրքը կառավարութեան դատապար-տումը, եւ Դաշնակցիներու եւ յաջորդող նորակազմ թուրք-

կառավարութիւններու կող-մէ. դատապարտում Մէքէյի Շէյխի կողմէ: Գերմանական Կառավարութեան մեղսակ-ցութիւնը. գերմանացի պա-տասխանատու անձնաւորու-թիւններու կողմէ վկայու-թիւններ թէ կատարուածը ոչ թէ պարտադիր նախազուլու-թիւն մը, այլ «քանջնումն» է ողջ Հայ ցեղին: Վեր ստնուած է նաեւ Դաշնակցիներու ցու-ցաբերած անստորգրութիւնը եւ խոստմաբերութիւնը պատերազմի աւարտին, ա-տեղք այ որպէս յաճանմ, այն հիման վրայ որ, ԱՆ ՈՐ ԿԸՐ-ՆԱՅ ԱՐԳԻԼԵԼ ԵՒ ՉԸՆԵՐ, ՄԵՆԱՌՈՒՆԸ օրէնքի առկա:

Նկատի առնուած են Սովե-տական Հայաստանի, Սով. Միութեան եւ Միացեալ Նա-հանգներու անցեալին ցուցա-բերած դրական դիրքաւո-րումները (Լենինի 11 Յուն-վար 1918-ի դիմելու եւ Նա-խազան Վիստի իրաւարա-րութիւնը) եւ ներկայիս ա-նոնցմէ ակնկալելի քաղաք-արդարութեան հաստատումին համար:

ՆԱԽԱԳԱՆՎԻԼՍՈՆԻ ՎԵՐՈՒՆՈՒՆՔ ԵՒ ՀԱՅ ԱԶԳԻ ԱՌԱՋ ՊԱՐԶՈՒՈՂ ԸՆՏՈՒՆԸ ԸՆԹԱՑԻՆԸ

Թուրքիոյ եւ Հայաստանի միջեւ կնքուած պայմանա-գրիները, Նախազան Վիստի իրաւարարութեան մասին, կնքուած է Սեփրի Դաշնագի-րէն առաջ, 28 Ապրիլ, 1920-ին: Առաջարկ ընդունուած է Նախազան Վիստի կողմէ 27 Մայիս, 1920-ին: Երկուդմա-նի ընդունումը ասլ համա-ձայնագիրը ենթակայ չէ ունէ վաւերացումի: Սեփրի Դա-շնագիրը ստորագրուած է աւե-լի ետք՝ 10 Օգոստոս, 1920-ին:

Թուրքիոյ ստորագրութիւ-նը Սեփրի Դաշնագրին տակ, ուր յիշատակուած է նաեւ Վիստեան իրաւարարութիւնը, ուրիշ բան չէ այլ պարզ յա-րում մը նախորդ կնքուած այդ պայմանագրին որ ամե-նեկն այ ենթակայ չէ ունէ վաւերացման:

Նախազան Վիստի իր «վը-ճիռը» տուած է 22 Նոյեմբեր 1920-ին: Այնէ օրեր ետք, Դեկտեմբեր 6-ին է որ ստորու-ած է 3-նեկու հեռագիրը թէ՛ Սեփրի Դաշնագիրը չէ վաւե-րացում... եւ այլն: Ուստի. ՎԻԼՍՈՆԵԱՆ ԻՐԱՒՈՒՆՔ ԻՐԱՒՈՒՆՔ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱԳԻՐ ԵՒ ՊԱՅԵՐ ԻՐ ԻՆԿԱՍԱՐ ՈՅ-ՃԸ:

Նկատի առած այս բոլոր ստեղծանքներ, Հայ-Թուրքական կոնֆլիկտը ջանալ «տեղորի-տական» պարզ պիտակի մը տակ դնել այսոր, կը նշանակէ մարդոց աչքին փոշի ցանել:

Հայկական Հարցը մեր ոյ-ժերուն ընդհանուր տեղաշար-

ժին կը կարտի: Եթէ մինչեւ անգամ այն ճանգի գինեալ ընդհարումի, ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՕՐԵՆՔՈՎ ԱՐՏՈՆԵԱԼ Է ԱՆ, ՈՐՊԵՍ ԱԶԱՍԳԱՐԱԿԱՆ ՊԱՅՔԱՐ:

Հարցը հոն հասցնել առաջ տակայն, օգտագործելի են. - ԱՅԼ ՊԵՏՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ ԾԵՆԵՑՈՒՄՆԵՐԸ ԲԱՐԵԿԱՍՏ ՊԵՏՈՒԹԻՒՆ-ՆԵՐՈՒ ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ-ՆԵՐԸ ԴԻՒԱՆԱԳԻՏԱԿԱՆ ԱԿ-ՏԻՒՈՒԹԻՒՆ ՄԵՍ ՊԵՏՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ ՍՊԱՆԱԼԻՔՆԵՐԸ ՀԱՆՐԱՅԻՆ ԿԱՐԾԻՔԸ

Մարդկութիւնը յարատեւ չի կրնար շարունակել ԼՈՌԻ-ԹԵԱՆ ՈճԻՐԸ:

ՅԱՆԵՆՈՒՄ

Այս մասը կ'ընդգրկէ 130 է-ջեր, ուր հեղինակը կ'անդա-րառնայ Փարիզի մէջ 1834-ին գումարուած ժողովուրդնե-րուն Մրայուն Դատարանի ինչպէս նաեւ Վենետիկի մէջ Լեյի-Պասոն Հաստատութեան կողմէ կազմակերպուած Հա-մազումարի նիստերուն տե-ղեկագրութիւններուն: Բաց աստի, հեղինակը կ'ընթերցէ անցեալին մամուլի մէջ իր բե-րած առաջարկները: -

ՄԻԱՍՆԱԿԱՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՑՈՒԹԻՒՆ ԵՒ զոյացնելու օգտին, Հայ պահանջատիրութիւնը հետա-պնդելու համար դիւանագի-տական հեղինակաւոր կազ-մակերպութիւններէն են:

- Այս կերպ իրաւունք ձեռք բերել յոյն «գիտող» մը ունե-նալու ՄԱԿ-էն ներս:

- Ունենալ Սփիւռքայա ներկայացուցչութեան Մնա-

յուն Գրասենեակ:

Տրուած են Մարդկային Ի-րաւանց բանաձեւումի, տար-բեր դաշնագրիներու եւ մի-ջազգային վաւերագրութիւն-ներու եւ կանոնագրութիւն-ներու պատմչները, սերտոգ-ներու համար: Վերջաւորու-թեան կայ Հայ Դատի ժամա-նակագրական ցուցակ 1878 - 1925, Հայկական Հարցով ըզ-բարած կարեւոր անձնաւորու-թիւններու հանդամանքներն ու ստորագրողները, օգտագործե-լած գրականութեան ցանկ եւ բովանդակութիւն:

Սուրիահայ գաղութին մէջ զոյգութեան կոտորած նման գործէջաւոր աշխատասիրու-թեան մը արժանի է ողջ Լա-փիւռքի երախտագիտութեան: Բայց, ի՞նչ կերպ արտայայ-տել զայն: Ձեռք տալով գիր-քը սպառնում: Սա ջնջին հա-տուցումը զգիտի ըլլար քիչն ասած, ու բողոքովին նպաստ-կալելով նման հաստատակու-թեան մը պարագային:

Արգ մեր խորագրած շնոր-հատրանքները մատուցանե-լով Տոբ. Պողոսեանին, կը մաղթենք որ ամէն կարելի մի-ջոց ձեռք առնելով, մեր Դա-տին նուիրուած յոյժ կարեւոր սոյն փաստագրութիւնը տեղ հասցնել: Հասցնել գայն մի-ջազգային պատասխանատու կնքութիւններուն դիւանագիտա-կան բարձր շրջանակներուն եւ տեղեկութիւններուն տարբեր թարգմանութիւններով հա-նդերձ:

Արգիսիին պարտի ըլլալ ուղտմական մեր յանձնառու-թիւնը:

ԵԱՐՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՎԵՐՉ

Ռ. ՄԵՐՈՒՆԵԱՆ

21 Յունուար, 1988, Հալէպ

ՎՐԻՊԱԿ

Փետրուար 10 թիւին մէջ, «Պարկեշտութեան Տնողոս» յօդուածին վերջին համարի «աւագներուն մէջ կը կորսուիսը կարգով «չկորսուիս»:

ՈՒՍՈՒՑԻՉ ԿՈՒՑՈՒՆԻ

Հ.Ք.Ը. Միութեան Մարի Մանուկեան Կրթական Հաստատութիւնը, Նախակրթարանի եւ Երկրորդականի բաժիններուն համար կարիք ունի կա-րող ուսուցիչներու:

Հետաքրքրուողները կրնան դիմել Բարսեղա-րութեան՝ Օր. Անի Գալայեանին, ամէն օր ժամը 10-էն 12:

Ուսուցիչներու պատուոգինները կը որոշուին ըստ փորձառութեան եւ կարողութեան:

ՏՆՈՐԵՆՈՒԹԻՒՆ

ԻՆՉՊԵՏՈՍ ՏԵՍԱՅ Խ. ՀԱՅԱՍՏԱՆԸ

ՅՈՐ ԵՐԹԱՍ

Բ.

Ուղեւորութիւնը, «հասարակ իմաստով» միջոցը նուաճելու գործողութիւնն մըն է։ Ու որքան երկար այդ միջոցը, այդքան իր զգաս բնականութիւնն հաստատած կեդրոնէն հեռանալը ու եկեղեցիութիւնը հասնելու մտադրանքները իսկ երբ այդ կըլլայ Հայրենիքը, երբ հետո ֆիզիքական գոյութիւնն ինքն իր յանգումը դադարեցնելու, երբ մը չկայ որ տայ անոր թաղատակարար։

Պուէնտս Ալիէն - Սալվատոր (Պարալի), Սալվատոր Բայամպիտի աշխարհագրութիւնը (12 կողմի թաղկացած ինքնապար հանրապետութիւնն մը Աֆրիկէի հիւսիսային եզրերէն, 4300 քառակուսի քիլոմետր, 300.000 բնակչութեամբ), Բայամ Կերոէ - Ալեքս (Ալեքսիս) Ալեքս - Պուէնտս (Հունարէն) Պուէնտս, տաքեշտ - Մոսկովա, ու վերջապէս Մոսկովա - Երեւան։ Մաս քան հազար մղոն հեռավորութիւն, վեց հանգրուաններէ թաղկացած, որուն, ըստ պատմութիւնի, մէկ ու կէս օրու պատճառած ոչ միայն ֆիզիքական յոգեմտութիւնը զգացի, այլ նաեւ զգացի բարոյական ծանր պարտականութեան մը ընկճումը, որպէս ուշացած տուրք Հայրենիքի հանդէպ։ Այդքան խոր էր սէրս անոր հանդէպ։ Եթէ խոր էր, ինչո՞ւ իր ծոցին չեմ աղարար այսօր։ Պատասխանը տալ խիստ դժուար է, երբ ամառներ չես, ընտանեկան պարագաներ քեզ կը չըլլապատեն, եւ քեզմէ, քու կամքով մէկ բաժին մը ստիպւած ես տրամադրել անոնց։ Ու երանի տուի անոնց, որ Հայրենադարձ օրերուն, անդառնալիս պանդուխտի ցուպը կտորեցին միանգամ ընդ միշտ, ու փորագրածն մայր ակունքը։

Այս եղաւ առաջին մտածումս, երբ մէկ Հոկտեմբերի յուրաքանչեւ ինքնապատկեր երեւան հասաւ, եւ կիսամութի մէջ մեզ սպասողներու հետ ողջագործութեանը - չին բարեկամ եւ նախկին արժանիքներին Արամ Տէյրիմէն հանրին հետ։ Եւ առաջնորդը լեցանք Արմենիա համալսարանի արհմիջոցի։ Եւ այդ մտածումս կրկնապատկերեցաւ, երբ արեւը թաղթարցաւ Երեւանի վրայ եւ կիսանի ետուզեւր սկսաւ իր ընկալանքի կշիռը։

Իր թողովու աւելի վերջի այլ մանրամասնութիւններ, որոնց պիտի անդրադառնամ, քանի որ այս դուրսի անոնց համար է, որոնք հեռացան եւ ղեռն կային ուրիշներ ալ, որոնք Հայրենիքէն հեռանալու պարտաւորութիւն կը ստանային, կամ, կը փնտռէին միջոցներ՝ անկէ հեռանալու։ Այս երեւոյթը ծանօթ է սփիւռահայրութեան։ Եւ, հաստատա-

պէս, բոլոր զաղափարակաւորութեանց պատկանողները զայն կը գտնեն սխալ, եւ ինչչո՞ւ, նաեւ պատկարկելի։ Այս կացութեան կապակցութեամբ ունեցաւ հանդիսարարներ, յատկապէս մտաւորականներու, նաեւ՝ մեկնելու ծրարարներու հետ։ Եւ, ո՞ր է որ կը մեկնէին։ Բոլորը խօսք մէկ ըրած՝ Մ. Նահանգներ։ Աւելի յստակ՝ Գալիֆորնիան, որուն նահանգապետը՝ ժողով Տէրմէնտան, հայ է։ Եթէ անկցնենք Հայրենիքէն հեռացողներուն վրայ Լիբանանէն, Պարսկաստանէն եւ այլ տեղերէ զաղթողները եւ, կրնանք ըսել թէ այդ հեռուէր հողներուն վրայ փոքր Հայաստան մը կացմունք է ներկայիս մօտ 150.000 հոգիէ թաղկացած։ Եւ չեն ուշացած «առաջին» կենսական տարիներու յատուկ կիրքով՝ վարժարաններ, եւ կեդեցեցներ, մասով ունեալ, տուններէ ներս եւ դուրս լսելի դարձնել ոսկիւնները։

Ուրի՞շ այս անակնկալ մարդկային տեղաշարժը, Հայրենադարձներու միջեւ։ (Մեկնողները՝ նախկին Հայրենադարձներ են)։ Որովհետեւ, ինքնակազմակերպ տնտրագրեց միջնագային համաձայնագիր մը, որու համաձայն, անհատ ազատութիւնը արուած է, մէկ երկրէ ուրիշ երկիր փոխադրուելու։ Այս համաձայնագիրը, խորքին մէջ, նպատակ հետապնդել է Սովետական Միութեան սահմաններուն մէջ ապրող մօտ եւ քան միլիոն հրեաներուն ազատագրումը... եւ իրենց նորաստեղծ հայրենիքը վերադառնալու, որուն մէջ Հայրենիքը արգելք է դրած եւ ոչ ալ ինքնակազմակերպութիւնը միջնագային համաձայնագիրը չէր ընդունել։ Այլ առիթը գիտցած է օգտագործել նաեւ Հայրենադարձ Հայը։ Եւ սկսած է արտահոսքը, որուն ոչ Հայրենիքը արգելք է դրած եւ ոչ ալ ինքնակազմակերպութիւնը չէր ընդունել։

Ու կը հարցնենք, եթէ հրեան այլ մեկնել, կը մեկնի իր Հայրենիքը մերադառնալու համար։ Այլ հարց թէ նաեւ որեւէ տեղ երթալու ազատութիւն ունի։ Իսկ հայը։ Կը մեկնի, չի վերադառնալու։ Սա անխման է, որովհետեւ մենք մեր Հայրենիքը ձեռք անցուցինք արեւան ճապարհներու մէջ ինքնակազմակերպութիւնը։ Անթիւ, անհամար զոհերու գերեզման։ Ու մենք, որպէս նահատակուած ժողովուրդը՝ պարտաւոր ենք թաղանայ թուաքանակով, մեր սեփական հողերուն վրայ, որոնք դարբերով դատարկ մնացին։ Չկայ եւ անընդունելի է որեւէ պատճառաբանութիւն՝ մեկնողներուն կողմէ, որոնք 25-30 տարուա իման երկար ժամանակաշրջանի բոլորեցին, կուրծք տուին երկրին մէջ ինքնակազմակերպութիւնը։

Նախաշրջանի բոլորեցին, կուրծք տուին երկրին վերահաստեղծման բոլոր գոյակարութիւններուն, (ղեւ նոր երկրէն Բ. Աշխարհամարտէն աւելի քան 200.000 տղամարդոց կորուստով) եւ երան հասան այն բարեբաւար օրերուն, ուր եկած էր ժամանակը հերկուածը քաղելու։ Ու մենք, զարմանալի, միակե ենք մեզի անմիջական դրացի երկիրներուն մէջ (Վրաստան եւ Աւստրալիան) որ կը մեկնինք (միւսներէն ոչ իսկ մէկ հոգի) երբ անոնք, մեր կրկնելու ու եւրասիական են, ուր որ է, մարդկային թուաքանակով։ Ու ցաւային նաեւ այն որ, մեկնողներուն ու պատրաստուողներուն ջանքախիշ մեծամասնութիւնը տուն տեղ է կազմող, դիրքերու է հասնել (տուն, անձնական ինքնաշարժ, հաստեղծարար գործ ու եկամուտ)։ Կը մեկնին վերականգնելու համար կենսը մը, որ մեծ տարբերութիւնը համար (այս տեղաշարժին մէջ անոնք են մեծագույն պատասխանատուները) ոչինչ։ Կը խառնուանայ սխալած նոր էւտերը, որ արկածախնդրութիւնն է ուղիղակի, եւ առաջին գոհարար անոնք պիտի ըլլան. առաջը, ինքր թէ, կենսը վաշտելու առաջն ունենալու։ Այս մարդկին ո՞ր կ'առաջնորդեն իրենց զաւակներն ու թոռները. մեծամասնութեամբ Հայրենիք հողի վրայ աշխարհ է եկած, որոնք արդէն մտերմութիւնը եւ բարեկամութիւնը հակա շրջանակէն կ'սկսեն։

«Եթէ չեն ուզեր մնալ, թող երթան» ձեւ էր երբեմն անոնք որ չեն հաշտուած այս կենսինքն «Ժողովուրդի մը համարեք, չէ, որակն է կարեւորը» Այս մտքերը յայտնուեցին երբ մտաւորականներն են։ Պատկառելի եւ յարգելի անձեր։

Ոչ, Հայրենիքը բարգաւաճ երկիր է, իր գրկին ունի այնպիսի հարստութիւններ որոնք նիւթով չեն չափուի։ Իրա՞ւ լուրջ պատճառներ կան, որ ինքնապատկերեան համարք արտագաղթի դիմեն հազարաւորներ։

Կը կարծեմ, եւ զոյալ պատճառներուն մէջ ամենամեծը. ընդառնալու ցանկութիւն։ Մեկնողները չափած են տղարէն։ Արժանապատշաճ, որոնք ծուղակային պէս, որ Յիսուսը 30 արծաթի ծախք, անոնք ալ ոչ տարբեր անկէ նոյն արծաթին ծախք են իրենց հոգիները։ Նախ՝ հոգիները, ապա՝ Հայրենիքը։

Որպէս սփիւռքահայ, կողքում մեր նահապետներուն։ Ինչո՞ւ անոնք իբրեքանք երբ իրենց զաւակներն ու թոռները ֆիւրսասցնեցին, ամերիկա-միջին պիտի դառնային։

Յո՞ւ երթաւ։
Թաղըրդով՝ Երեւանը չաւար։

ՀԱՄԻԶԵԻԱՆ ՈՒ ՂԱՐԱԲԱՂ

Ըստ Հայրիրիյէթի, Սովետական Հայաստան ծաղաւաղաշատկան մոր ռազմական կորուստի մը կը մշակէ, պահանջելով 'Գարաբաղն ու նահանգները, որոնք կ'ապրած են Արդարեւեմին։ Այս հարցը վերջերս օրակարգի բերուեցաւ ժողովրդական ցոյցներով։ Կորպայեւի խորհրդակցեց Աղաներիկեան եւս յայտարարեցին իրենց միջոցով։ Կորպայեւի խորհրդակցեցին, թէ տնտեսական տեսակետով անիկ յարմար է որ այդ երկու հողամասերը կցուցին Սովետական Հայաստանին։ Արդարեւ ըրած է Լոնտոնի խորհուրդը ըրած է, որ այս երկու հողամասերը միայն տնտեսական հետեւեւեւ պէտք է

կապուին Հայաստանի, ապա կը կցուին մեծ սահմանային կերպով։

Անցեալ Հոկտեմբերին, մատուցաւ հազար հոգի մեքսիկոյ մէջ ցոյց ըրած էր, պահանջելով 'Գարաբաղն ու նահանգներն կցուցին։ 'Գարաբաղի շարտարի գիւղին մէջ ալ խոսուիք ինքնին ծագած էին ու քաղաքներ տեղի ունեցած էին հայերու եւ արաբականացիներու միջեւ։

Ամերիկայի հայերն ալ լայնօրէն ներդրել կը կանգնեն տեղեւ հայերու ու կցուցին հարցին։ Այս պահանջով ըստտրագրութիւններ կը հաւաքուին մէջ, ուր քան է, որ այս երկու հողամասերը միայն տնտեսական հետեւեւեւ պէտք է

20ԴԴ ԴԱՐՈՒ ԱՒԱՐՏԻՆ՝ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԲՆԱԿԿՈՒԹԻՒՆԸ 4 ՄԻԼԻՈՆ

Խորհրդային Հայաստանի բնակչութիւնը, 20րդ դարու աւարտին պիտի անցնի 4 միլիոնի սահմանը, ըստ վիճակագրութիւնների։ Ներկայիս բնակչութիւնը հասած է 3,400,000ի, իսկ տասնամյակ յաւելումը կը գնահատուի 50-60 հազար։ Այս յաւելումին տարբեր, բարաբային բնակչութեան թիւը զգալի յաւելում արձանագրած է հասնելով մինչեւ 70 առ հա-

րիրի։ Դարու վերջաւորութեան, աշխատող բնակչութիւնը կը լայնատեսուի 2-3 միլիոն։ Ըստ հրապարակուած վիճակագրութեանց տարեկան միջնորոշումներու թիւը 20,000է բարձրացած է 30,000ի։ Իսկ Բ. Համաշխարհային Պատերազմի պատճառով այդ-կին բնակչութեան հաստատարկչութիւնը սկսած է։

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆԸ ՄԵՏԱԳԱՐԱՐԱՄԵՆՈՒ ՄԵՋ

Հին մետաղադրամներ պատմաբան խաչատուր Մուշեղեանի օգնած են անիկ ամբողջական պատկերացում մը ունենալու Հայաստանի պատմութեան մասին ու լրացնելու անոր բացմաքի անձամբ։ Երբեք։ Մետաղադրամները, ըստ է դրամագետ, իրենց ինքնատիպ լուսանկարներ, առաջին պատկերացումներ են պատմութեան որեւէ ակունքի։ Օրինակ, դիդրախման՝ որուն վրայ պատկերացւած է եռուեացի գորպուր Գերմանիկոսի կողով Գայոս Արտաշէս թագաւորի թագաւորութեան հանդիսաւոր պալատի։ Գերմանիկոս յաւակաւ այլ կ'ապաւորուէր անձամբ Հայաստանի մայրաքաղաք Ժամանակը 18 բուականին։ Այդ զգալի մասին պատմող մետաղադրամի վրայ կարելի է տեսնել Հայոց թագաւորին տարաբար։ Դանի որ Արտաշէսն էր Արշակունիների իսկ կը հանդիսանայ ազգագրական արժեքաւոր դատողութիւններու համար։

Խաչատուր Մուշեղեան հետազոտած է մին արեւելի դրամական շրջանաւորութեան մէջ ելած մոնղոլները։ Ան մաս-

նաւորաբար պարզած է Հայաստանի մայրաքաղաքի Արտաշատի կողով մետաղադրամներու հատման փաստը, որով Արտաշատեան էին ներքին անուտուրի համար։ Մինչ այդ հայկական ոչ մէկ բարաբ մշտու էր մետաղադրամներու վրայ, թէեւ մասնագետներու ծախք է, թէ մեծ ուր կը կարելիէ։ Ստանեան արաւիկները, բնականաւոր հեղափոխութիւնը կողմնորոշիւնը կը հանդիսանան Հայաստանի պատմութեան համար։ Երկու հարց Պատմութիւններու՝ Բիւզանդիայի եւ Մասսանիան Իրանի միջեւ թգտուող Հայաստանը դարձնալու շարունակ պայքարած էր իր անկախութեան համար։ Գերմանիկոս կարելի աշխատութիւններ մուկիւր է Հայաստանի գտնուած դրամական գտնուած վերլուծութիւն։ Մասնաւոր հետաքննութիւնը կը ներկայացնէ «Իրանական շրջանաւորութիւնը ինչ եւ միջնադարեան Հայաստանի պատմութեան պատմական պատմական բանագրարներ մէջ գտնուող տասնեակ հազարաւոր մետաղադրամներ։

«Կարդացի՞ր «Իզվեստիա»- ի եւ «Փրատայ»-ի յօդուածները, ուր կը քննադատեն Հայաստանի թերութիւնները: -Երբուրէն՞ ի վեր իզվեստիա եւ Փրատայ կը տատան: - Ո՛ր «Արմենիայ» արտատրւած էր իսկ «Պրական թերթի» քննադատութիւննե՞րը կորպազովեան հրապարակարութեամբ, հայրենաբընակ ժողովուրդին առջեւ բացուած է, տնտիկարտիկ ընկերվարութեան նոր ճանապարհ մը: - Օննիկ, բոլոր փոփոխութիւնները որոնք տեղի կ'ունենան կորպազովեան մասնաճիւղներին խաղաղ յեղափոխութեամբ կը հետապնդեն մէկ նպատակն որ է խաղաղ եւ ազատ վերակառուցում եւ զիս հետաքրքրողը եւ ուրախացնողը այդ է: - Միայն ա՞յր: - Այո, տասնեակ տարիներէ ի վեր, մեր Հայրենիքի յառաջդիմութեան եւ ծաղկման բոլոր աշխատանքները եւ պատասխանատուութիւնները, ծանրաբեռնուած էին մեր պետութեան եւ Հայրենաբնակ ժողովուրդի ուսերուն իսկ այսօր, սփիւռեալը ապրելով հանդերձ սփիւռքի մէջ,

կրնայ մասնակից դառնալ, Հայաստանի վերակառուցման աշխատանքին, գործնական հայրենասիրութիւն ցուցաբերելով: Ինչպէ՞ս: - Ըստ կորպազովեան նոր օրէնքներուն, սփիւռեալը կրնայ երթալ Հայաստան: - Միայն սփիւռեալա՞յր: - Ո՛ր. որեւէ անհատ կամ ընկերութիւն կրնայ երթալ Հայաստան, համաձայնիլ մեր Պետութեան հետ եւ խառն ընկերութեամբ, հիմնել արդիւնաբերական գործատեղի մը, որուն շահաբաժինին նուազ հարկերէն յիսունմէկը պիտի ստանայ մեր Պետութիւնը: - Այսինքն Հայաստանը: - Այո, Հայաստանը, Հայաստանը: - Ուրեմն անկախ տնտեսութիւն իսկ հարկերէն քառասունի՞ր: - Դրամազուի ներմուծող անհատին եւ կամ ընկերութեան: - Չեմ գիտեր ինչո՞ւ սփիւռքի հայ մամուլը այս մասին չի գրեր եւ լուր կը մնայ: - Իրաւունք ունիա, փոխանակ Հայրենիքի, եղած կամ չեղած թերութիւնները, խոշորացոյցներով ընթերցող-

ներուն հրաժեշտելու եւ որոնց սրբազրուրը հայրենաբնակ ժողովուրդին պարտականութիւնն է եւ քանի որ դէ՛մ ենք արտագաղթին ինչ լաւ կըլլայ որ գրեն այն մասին, ինչ որ հայ սփիւռքի պարտականութիւնն է: - Այսինքն, դէպի համագործակցութիւն Հայաստանի հետ: - Այո, համագործակցութիւն որ միակ ճանապարհն է, իմաստաւորելու սփիւռքի գոյութիւնը եւ ցոյց տալու որ սփիւռքը ինքնանպասակ չէ այլ պատեհ առիթով, պատաստէ մասնակցել Հայաստանի վերակառուցման աշխատանքին: - Ուրեմն դէպի վերակառուցում: - Անշուշտ, ապա թէ ոչ մեր հայապահպանման աշխատանքները պիտի նմանին այն մշտահոգ գետին, որ կը հոսի ժայռերուն ընդմէջէն եւ կ'երթայ ձուլուիլ ու մահանայ ով կիսանսին մէջ, ուրեմն դէպի վերակառուցում որպէսզի կարենանք նմանիլ Արփա գետին, որ կ'երթայ բարձրացնել Սեանը:

ՎԱՀԱՆ ԳԱԼՏԱՅԵԱՆ

ՀԱՅՐԵՆԻՔ - ՍՓԻՒՐԻ ԶԱՐԱԲԵՐՈՒԹԵԱՆՅ ՆՈՐ ՀԱՆԳՐՈՒՄԱՆ

(ԸՍՐ. 11-ՐԻ ԷԶԵՆ)

խայներ» պիտի պեղուին անցնալէն (եթէ օգուտ մը ունի գիրքը) պէտք է այդ գործողութիւնը կատարել փոխադրաբար: Սակայն, աւելի դժբախտ պիտի ըլլար փոխադրած անիշխարութիւնը: Գ.- Այնպէս ինչպէս Հայրենիքի պարագային նշեցինք թէ Սփիւռքը աւելի ամբողջականօրէն հասկնալու գործը կը ըստկրի Հայրենիքէն - որովհետեւ կէս միլիոնի հայրենադարձ զանգուած մը կայ հոն - նոյնպէս արտասահմանի սարժաւը պէտք է ըլլայ ամբողջական - այսինքն թէ Դաշնակցութեան ենթակայ անթուր լիասկան իշխանութիւնը իր թեմերէն ներս էջմիածնասէր եւ հայրենասէր զանգուածին նկատմամբ որդեգրէ այն միեւնոյն վեհանք վերաբերմունքը զոր Հայրենիքը դրամադրել է ընծայելու իրեն: Այսինքն կարեւոր եւ ընդունելի չէ շատնական հրատապելով հայ ժողովուրդին պարտադրուած եկեղեցական իշխանութիւն մը կատարուած իրողութիւն սեպելով խօսիլ ու խորհիլ ազգային ընդհանուր համերաշխութեան մասին: Դ.- Այսօր եթէ Հայաստանի պետութիւնը ձեռք կը մեկնէ սփիւռքին եւ մասնաւորաբար Դաշնակցութեան՝ իր տկարութեան պատճառով չի որ կը տատնէ ան այդ արտաձեռնութիւնը, այլ ձեռք կը մեկնէ ուժի դիրքերէ: Միայն գորատորն ու իր արգելադրութեան

հաստատողն է որ կրնայ ընդունել իրեն տարակարծիք ուժին հետ հաշուի նստելու զազգաբար: Նեղմտութիւնն ու անհանդուրժողութիւնը արդիւնք են բարոյական տկարութեան նոյնիսկ եթէ այդ անհանդուրժողութիւնը ապաւինած ըլլայ ֆիզիքական հզօր ուժի մը: Այսօր Պետութեան ու Դաշնակցութեան ներկայացուցած քաղաքականութեան մէջ պէտք է տեսնել հաստատուած, հաստատարուած եւ հզօր պետականութեան մը արտայայտութիւնը: Ե.- Ներկայ ձիւնհային մէջ Դաշնակցութիւնը պէտք է շարունակէ իր յաւակնութիւնները իբրեւ սփիւռքի տէրը ներկայացնելու ինքզինք: Ինչպէս Պետութեան ճշգրիտ կերպով կը բնութագրէ, Լսափուրք բազմազան է իր խմորումներով ու չերտաւորումներով եւ Դաշնակցութիւնը այդ չերտերէն մէկն է միայն, որ իրաւունքը չունի բոլորին անունով խօսելու եւ սակարկութեան նստելու: Յուսահատութեան եւ յուսալքումի բազում անկումներէն ետք այսօր ոսկեղէն առիթ մը կը ներկայանայ մեզի դարձեալ մեր «Գոյի ազգային ժայռի» ձեռքով: Այդ առիթը ընծայողը Հայրենիքն է: Հայաստանը ձեռք կը մեկնէ Լսափուրքին եւ նոյնիսկ Սփիւռքի իր երկկուսան հակառակորդներուն: Եթէ այս առիթով այլ արտասահմանի մէջ գլուխ ցը-

ցեն մենամոլութիւնները եւ տիրապետեն ժամանակաշրջանը ու ռազմավարական խաղերը՝ կը շարունակէ թէ մենք ազգովին տակաւին չենք նուաճած մեր տկարութիւնները եւ չենք հաստատուած ամբողջական ազգ մը դառնացու մակարդակին: Այսօրուան այս թանկագին պատեհութիւնը պէտք է նկատել ազգային ընդհանուր վերադարձութեան առիթ մը՝ ներհայրենական եւ ներքին փութեան իր թափանցումներով: Առանց հաստատման միջեւ հաստատուելիք իրեք հասկացողութեան ու ներքաշնակութեան կարելի չէ հաշտեցնել Սփիւռքն ու Հայրենիքը: Նպատակ ունենալով մեր ժողովուրդի միասնականութեան հետեւնալը եւ այդ միասնականութեամբ նուաճելիք Հայ Դատի հետեւնալը՝ մենք պարտաւոր ենք մեր բաժինը բերելու ազգային ընդհանուր համերաշխութեան: Կը յուսանք որ մեր ժողովուրդի բոլոր հաստատմանը միասնաբար կը դիմեն դէպի այդ ամբողջական համերաշխութիւնն ու միասնականութիւնը: ԽՄԲ. «ՊԱՅՔԱՐ»

ԵԱՐՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ 2 ԵՒ ՎԵՐՁ

- Հայկական հարեգործական Ընդհանուր Միութիւնը 1988-89 տարեշրջանին եւ կրթաշրջակ պիտի չատկացնէ արժանատի ուսանողներու, որոնք կը հետեւին հայագիտական, մարդկայական եւ ազատ արուեստից ուսումներու եւ փոխաւորութեամբ պիտի օժանդակէ տարբեր ճիւղեր ընտրած այլ արժանատիներու:
- Միութիւնը կրթաթոշակով կամ փոխաւորութեամբ կ'օժանդակէ առաւելագոյն 2ՈՐՍ ուսումնական տարեշրջան:
- Ոչ-համալսարանական թեկնածուներ պէտք է ՎԱՅՈՒՄ ԸԼԼԱՆ ԵՐԿՐՈՐԴԱԿԱՆ ՎԱՐՓԱՐԱՆԷ մը:
- Համալսարանական կամ ոչ՝ թեկնածուներ պէտք է ունենան ուսումնական բարձր մակարդակ:
- Նախապատուութիւն պիտի տրուի. ա.- ուսուցիչներու, երբ անոնք մասնաւոր կերպով կը յաճախարարուի իրենց վարժարաններու տնօրէնութեամբ կամ հոգաբարձութեամբ կողմէ:
- Թեկնածուներ, որոնք գործօն մասնակցութիւն կը բերեն կամ բերած են հայ կեանքին:
- ուսանողներու, որ կը ծրագրեն իրենց բնակավայրերուն կամ անոնց մերձակայ աշխարհագրական գօտիներու մէջ համալսարան յաճախել:
- Թեկնածուներու հայերէնագիտութիւնը եւ ի մասնաւորի հայ վարժարաններէ շրջանաւարտներու վերջին 8 տարիներու հայերէնի եւ առնչակից ճիւղերու ճիշտ կարեւորութեամբ նկատի պիտի առնուին:
- Կրթաճանճն եւ Ֆրանսայէն թեկնածուներ իրենց դիմումը պէտք է կատարեն մինչեւ 15 Փետրուար 1988, Միութեան հետեւեալ մարմիններուն. - Armenian General Benevolent Union District Committee of Lebanon P.O. Box 715 Beirut, Lebanon Union Generale Armenienne de Bienfaisance Comité Régionale de France 11, Square Alboni 75016 Paris, France
- Մտքիւնք թեկնածուներ պէտք է դիմեն մինչեւ 10 Հոկտ. 1982 Միութեան Սորիոյ Երջ. Յանձնաժողովին՝ Armenian General Benevolent Union District Committee of Syria P.O. Box 348 Aleppo, Syria
- Այլ վայրերէ թեկնածուներ մինչեւ 15 Փետրուար 1988, պէտք է դիմեն ուղղակի Կեդր. Վարչ. Ժողովին հետեւեալ հասցեով. Armenian General Benevolent Union Central Board of Directors 585 Saddle River Road Saddle Brook, NJ 07662 USA
- Թեկնածուներ իրենց խնդրամատոցը նամակին մէջ պէտք է յայտնեն որոշապէս, թէ ի՞նչ ճիւղի կը հետեւին, որպէսզի համապատասխան հարցաթերթիկ տառաճ պատկան մարմինն, եւ իրենց թղթածրարը վերադարձնեն նոյն մարմնոյն ամենէն ուշ մինչեւ Ապրիլ 30, 1988.
- Միութեան շրջանային կրթական յանձնախումբերը իրենց շըքանք թեկնածուներուն թղթածրարները ուսումնասիրելէ ետք գտնուած մինչեւ Յունիս 10 պիտի փոխանցեն Կեդր. Վարչ. Ժողովին, արժանատիներուն մասին պատճառաբանելով յանձնարարութեամբ:
- Միութեան արդէն իսկ կրթաթոշակ ստացող սաները պէտք է մինչեւ 15 Փետրուար գրադարապէս Կեդր. Վարչ. Ժողովին հաղորդեն, թէ յառաջիկայ տարեշրջանին իրենց ուսումը պիտի շարունակեն թէ ոչ: ապա պէտք է ղրկեն ա. եւ բ. կիսամեայի կամ տարեկանի քննութեանց արդիւնքները՝ անմիջապէս որ գտնուած ստանան իրենց յաճախած կրթական հաստատութիւններէ:
- Իրենց համալսարանական ուսման ընթացքին առանց մեր գիտութեան եւ հաւանութեան ճիշտ փոխող սաները կը դադարի օժանդակութիւն ստանալ:
- Նկատի պիտի չառնուին դիմումները անոնց, որ ա.- չեն յարգած վերոյիշեալ պայմանները. բ.- թերի թղթածրարով ներկայացած են. գ.- ԳԻՄՈՒՄԻ ՊԱՀՈՒՆ ՄԻՋԻՅ ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ ԵՐԿՐԻՆԵՐՈՒ ԲՆԱԿԻՆ ԸԼԼԱՆՈՒ ՎԱՅԻՐԵՄ ԿԸ ԵՐԱԳՐԵՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ ՅԱՆՁՆԱԽԵԼ ԱՆԳՆՈՒՅ, ՖԻՆԱՆՍԱՅԻ, ԳԱՆԱՍԱՅԻ ԵՒ ԿԱՄ ՄԻԱՑԵԼԱՆ ԿԱՀԱՆԳՆԵՐՈՒ ՄԷՃ:
- Այս յայտարարութիւնը միաժամանակ հրատարակութեան կը տրուի Ամերիկայի եւ արտասահմանի հայ թերթերուն մէջ: ԳԻՄԱՆ ԿԵՐԻ. ՎԱՐՁ. ԺՈՂՈՎԻ Սեպ. Պրու. Ե.Ճ. 10 Դեկտ. 1987

Հ.Բ.Ը. ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ...

(ԾԱՐ. 8-Ի ԷԶԵՆ)

Էին յաւելուածական պատասխանատուութիւններ:

Նոր Կառոյցներ

Կեդրոնական վարչական ժողովը բնակարանային կոշտիւմը Պր. Մելիքի Սաղըրեանի, Բըն-նեքթիքթի Միլիթրոս Բաղա-բէն, ստանձնելու համար ֆի-նանսական գործերու համադ-րողի պաշտօնը:

Պր. Սաղըրեան 12 տարինե-րէ ի վեր կը ծառայէ Բոնիքոլ Տէլքա Գործարարական ըն-կերակցութեան:

Թէեւ ան նոր կը միանայ Բարեգործական ընտանի-քին, սակայն, ան գործօն ե-ղած է հայ գաղութին մէջ, Հայաստանայն Նկեղեցու երիտասարդական շարժումին միջոցաւ:

- Հաստատեց Պր. Շաւարշ Սեւյովեանի համազտեան կոշտիւմը որոշումը. Պր. Սեւյովեան երկար տարիներ ծառայած է Միութեան իրրե-ն Միութեան Լոգանի Գրասն-նեքի Իրական Խորհրդա-տու: Այս առիթով Կեդրոնա-կան վարչական ժողովը իր ջերմ գնահատմամբ յայտնեց Պր. Սեւյովեանի անձնուր-ի արժեքները ծառայու-թեան: Նոյնպէս բնութեան Պր. Սեւյովեանը փոխարինե-լու հարցը:

- Հաստատեց Փարիզի Նուպարեան Մատենադարանի նոր գրադարանային Պր. Ղ. Գեորգեանի նշանակումը: Միջին Նուպարեան Մատե-նադարանին մէջ պաշտօնի կոշտիւմը Պր. Գեորգեան կը ծառայէր Փարիզի Պիպլեթէ Կառնալին:

Մեծագումար

Ցատկային Գումարներ

Ազգային Գումարներու Ծրագիրներու

Կեդրոնական վարչական ժողովը բնակարանային իր Նուպարի ծրագիրները եւ ա-նու հետեւեալ քայլերը:-

- Որոշեց շարունակել իր յանձնարարութիւնները յայտ Գործարար Մարի Նուպար Ուսա-նողական Տան, ուր տարեկան շուրջ 50 ուսանողներ կը բնա-կին: Սոյն որոշումը անձնու-ցաւ հակառակ ֆրանսական իշխանութեան պարտադրած

միջակայն ծանրացող պայ-մաններում:

Այս առնչութեամբ վաւե-րացուեցաւ նաեւ 80,000 տո-լարի յատուկ պիտոնէ մը՝ մի-քրոքիւմի առնելու եւ պահ-պանելու Մատենադարանի արժեքաւոր գիրքերը, հաւա-հանումներն ու փաստաթուղթե-րը:

- Որոշեց 90,000 տոլար յատկացնել, վերանորոգելու համար Փարիզի մէջ Միութե-նային կառուցման կարգ մը կա-ւաններ ուր կը բնակին հա-մաստ հայ ընտանիքներ:

- Որոշեց 50,000 տոլար եւս յատկացնել Դպրոցատէր Տիկ-նանց վարժարանին, որ Փա-րիզի երկու ամենօրեայ կըր-թարաններէն մէկը կը հանդի-սանայ:

Ամբերտամի հայ համայն-քը որոշած էր վերստին գնել 17-րդ դարու հայկական իր ե-կեղեցին եւ գործածութեան դնել գալն. Հ.Բ.Ը. Միու-թեան Կեդրոնական վարչա-կան ժողովը որոշեց ընդհա-նուր ծախքին մէջ երրորդը ստանձնել, որպէսզի Նուպա-րի հայկական հնագոյն յու-շարժաններէն մէկը վերստին սեփականութիւնը դառնայ հայութեան:

- Որոշուեցաւ արտաքին կարգի ստիպողական յատկա-ցումներ կատարել Միութեան Լիբանանի վարժարաննե-րուն, ինչպէս նաեւ Ազգային Առաջնորդարանի եւ այլ կա-մակերպութեանց հովանին վայելող վարժարաններուն: Նկատի ունենալով Լիբանանի տագնապային կացութիւնը ո-րոշուեցաւ տնական օրերու նուր մը յատկացնել Միու-թեան բոլոր վարժարաններու ուսուցիչներուն: Բաց աստի, Կեդր. վարչական ժողովը յատուկ ծրագիր մը որդեգրե-ր յաջորդաբար եւ սննդեղէն փու-թեցնելու Լիբանանի տագնա-պահար մեր գաղութին:

- Կեդրոնական վարչական ժողովը գնահատմամբ անդ-րադարձաւ Միութեան Միջին Արեւելի մասնաճիւղերուն որոնք կը շարունակեն իրենց գործունէութիւնը հակառակ վիթխարի դժուարութեանց:

- Կազմուեցաւ Ցատուկ Յանձնարարութիւն մը՝ բնակելու համար Պարսկաստանէն եւ Թուրքիայէն Նուպա ապա-տանող գաղթականներու հար-ցը: անոնք մասնաւորաբար կը հաստատուին Պեմիքա, Հո-լանտա եւ Աւստրիա: Յանձ-նարարութիւնը անմիջականօրէն պիտի հետաքրքրուի այդ գաղթականներուն կարիքնե-րով:

- Որոշուեցաւ յաւելուածա-կան պիտոնէ մը յատկացնել Կիպրոսի Մեթոնեան կրթա-կան Հաստատութեան, որուն 230 աշակերտներուն կէտը կուգայ Պարսկաստանի եւ Լի-բանանի աղետահար գաղութ-ներէն եւ ի վիճակի չէ հոգալու իր ճանապարհածախսն ու կրթաքրոջակը: Կեդր. վարչա-կան ժողովը իր գնահատմամբ յայտնեց Պր. Հայկաշէն Ու-զունեանին, որուն նախաձեռ-նութեամբ գործադրութեան դրաւ երկար առնել ի վեր մը-շակուող Մեթոնեանի շինու-թեան ծրագիրը:

Ներկայիս շինութեան մէջ եղող Մեթոնեանի շէնքերու համալիրը, երբ աւարտի տա-րիէ մը, պիտի հանդիսանայ Հ.Բ.Ը. Միութեան ամէնէն մեծ կրթական օճախը, որ պի-տի ծառայէ Միջին Արեւելի եւ Ամերիկայի հայ գաղութ-ներուն կրթական կարիքնե-րուն: Մեթոնեանի արդիա-կան յարմարութիւններն ու կրթական մակարդակը պիտի կարենան հրապուրել աշա-կերտներ սփիւռքի տարբեր գաղութներէն:

Վաւերացուեցաւ 9,000,000 տոլարի պիտոնէ մը 1988 թը-ւակահին համար՝ կարենալ մատակարարելու Միութեան կրթական, խնամատարական, ընկերային, երիտասարդա-կան, մշակութային եւ գաղ-թականական ծրագիրները:

Նիստերը վերջ գտան Բա-րեգործական ծրագիրները ընդարձակելու վնասակար-թեամբ, որպէսզի կարելի ըլ-լայ աւելի արդիւնաւոր կեր-պով ծառայել սփիւռքահա-յութեան համատարած կա-րիքներուն:

ԳԻՒՄՆ

ԿԵԴՐ. ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ
Յունուար 28, 1988

ԽԱՉԲԱՌԹԻԻ 12

1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
	1	2	3	4	5	6	7	8	

ՀՈՐԻՋՈՆԱԿԱՆ

- 1.- Գաղթի Կիպրոսի մէջ
- 2.- Գաղթի Արեւելեան Գերմանիոյ մէջ
- 3.- Ժողովուրդի միջին - հարկանէ
- 4.- Ժողովուրդի մը (Եւր.) - պարոն
- 5.- Ուլ - ցուց. դերաստու
- 6.- Արար. Տոցի երկիր - աղբիւր
- 7.- Ռուս առակագիր
- 8.- Վաւայ լիճի կղզի

ՈՒՂՂԱՀԱՅԵԱՑ

- 1.- Գաղթի Մալեգիայի մէջ
- 2.- Մալեգի (Մարոք - Ալճերիա - Թունիս) (խառն)
- 3.- Եգիպտոս - հին ժողովուրդի մը
- 4.- Իգ. անուն - պաշտօնական հանդէս
- 5.- Տանձ (խառն) - ըմպելի մը
- 6.- Գաղթի Իտալիոյ մէջ - կէս վարդ
- 7.- Երկիր՝ Ամերիկայի հիւսիսը
- 8.- Աշխարհի մեծագոյն երկրներէն

ԼՈՒԾՈՒՄ ԹԻԻ 11 ԽԱՉԲԱՌԹԻ

ՀՈՐԻՋՈՆԱԿԱՆ

- 1.- Արեգ - Գահիրէ
- 2.- Բէ - Իլ
- 3.- Օշական - անիսոն
- 4.- Տարի - Իր արիւ
- 5.- Աւար - սի կիւնէ
- 6.- Մառ - տալ
- 7.- Ամառն - քաղաք
- 8.- Գոյա - խն Աննա
- 9.- Ատիս - որ Նար
- 10.- Հաստատ - ակամայ
- 11.- Ապ - հա
- 12.- Վարդարայապատ

ՈՒՂՂԱՀԱՅԵԱՑ

- 1.- Օտա - ազահ
- 2.- Արշա - Մոտան
- 3.- Արամայիս
- 4.- Երկիր - առատապ
- 5.- Գէտ - օն - ապա
- 6.- Նիս - խոտ
- 7.- Արի - երկ
- 8.- Հին - տը ահա
- 9.- Իլիական - անկապ
- 10.- Սրիլանքա
- 11.- Էրոն - խնամոտ
- 12.- Նէլ - տարա

ՈՒՍՈՒՑԻՉ ԿՈՒՋՈՒԻ

Վիսիթէ Լոփեսի Ազգ. վարժարանը կարիքն ու-նի հայերէնի ուսուցչի մը՝ նախապատրաստի բարձր կարգերուն համար:

Թեկնածուներ պարտին դիմել Դպրոց ամէն օր ժամը 9-էն 13:

Հեռախոս՝ 795-0772, 795-0125:

ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ

ՎԻՍԵՆԹԵ ԼՈՓԵՍԻ ԱԶԳ. ՎԱՐՉԱԿԱՆ

ՎԻՍԵՆԹԵ ԼՈՓԵՍԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ՎԱՐՉԱԿԱՆ

Դերձակեան Երկրորդական վարժարանը կարիքն ունի հսկիչի մը կամ հսկի-չուհիի, որ գիտնայ երկու լեզուներն ալ հայերէն եւ սպաներէն, պաշտօնավարելու համար թէ տեղական եւ թէ հայկական բաժնիներուն մէջ:

Թեկնածուներ հաճին դիմել ուղղակի Հաստատութեան.

ARENALES 1631, FLORIDA

Երկուշաբթիէն Ուրբաթ՝ ժամը 8-էն 15.

Շաբաթ օրեր՝ ժամը 9-էն 12.

Հեռախոս - 795-0772 եւ 795-0125.

ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ ՎԻՍԵՆԹԵ ԼՈՓԵՍԻ

Su café molido
al gusto oriental

Gran Visir

Boedo 510.

T.E.: 97-4763

Deportivas

Armenio y su cómoda posición doce

Desde hace un tiempo Deportivo Armenio figura doceavo en la tabla de posiciones del torneo de primera; está antes que Boca Juniors, que ocupa el decimoquinto lugar y en el puesto inmediato posterior a Independiente, lo cual significa una buena posición. Y por los resultados de los últimos partidos, parecería que resulta difícil moverlo de ese lugar.

Gimnasia quiso, el domingo pasado, pero no pudo, porque después de un partido de buenas acciones la cosa terminó empatada en un tanto.

La verdad es que las fuerzas fueron parejas, lo que es mucho decir, porque aunque el empate pareció castigar a Armenio, pues el tanto de Gimnasia sobrevino por un error del juez, es justo señalar que ambos equipos jugaron bien.

En el primer tiempo hubo una movilidad permanente por parte de los jugadores, pero el afán de Armenio por cubrirse jugando muchos de atrás, asignó a Gimnasia el papel de protagonista. Fue un período inicial sin relieve técnico, con algo de desorden, en el que la principal preocupación de Armenio fue impedir que los locales se armaran en el medio campo, por lo que prácticamente resignaron sus posibilidades de ataque.

Por parte de Gimnasia sólo Airez cumplió en la ofensiva, pero se encontró solo y nadie aprovechó sus buenos centros ni lo acom-

pañaron para intentar la jugada combinada que cambiara las posiciones.

Si bien Armenio no soportó muchas jugadas de riesgo, hubo dos ocasiones muy claras para los representantes de Gimnasia, a los 34 y 36 minutos, protagonizadas por Baravane, quien definió mal en la primera y resultó fácil para Sarmiento desviar al córner. En cuanto a la segunda la suerte no lo acompañó y su remate se fue muy alto.

En el segundo tiempo los volantes de Armenio estuvieron mejor, y de ahí que este equipo fuera quien manejara el partido. Ubéda se afirmó ya definitivamente y tuvo un buen ladero en Maldonado, con lo cual se complementaron para facilitar el cabezazo de Kuchen quien, a los 11 minutos del segundo tiempo logró el primer tanto.

A partir de ahí, con un Gimnasia que sólo buscaba la ventaja y se lanzaba desordenadamente, un error del árbitro Gneco (sancionó como jugada peligrosa un choque de Saturno dentro del área con J. Villarreal) permitió que, a los 26 minutos, un tiro libre de Ferrer para Baravane hizo que éste, con un violento remate rasante sorprendiera a Sarmiento, ingresando la pelota por el medio de la valla.

De ahí hasta el final todo siguió igual: ninguno se sacó ventajas, lo que significó para Armenio seguir cómodo en su puesto 12.

COCINA

Alcauciles en aceite

INGREDIENTES:

6 alcauciles - 1/2 vaso de aceite - 2 zanahorias - 12 cebollitas chiquitas - 2 limones - 2 cucharadas de harina - sal.

PREPARACION:

Limpiar los alcauciles, sacar las hojas de afuera, cortar las puntas y sacar con una cucharita la pelusa del centro. Limpiar los tron-

cos dejándolos sólo 2 centímetros. En un bol preparar agua, jugo de limón y 2 cucharadas de harina; pasar los alcauciles por limón y echarlos dentro del preparado de agua para que no queden negros.

Se limpian las zanahorias y se cortan en juliana; se limpian las cebollitas y se reservan.

Tomar una cacerola y colocar en el fondo las zanahorias cortadas, las cebo-

litas y los alcauciles, cuidando que los cabitos queden hacia arriba. Echar el aceite, la sal, jugo de limón y agua con harina hasta cubrir apenas los alcauciles.

Echar sobre todo ello una pizca de azúcar, tapar y cocinar a fuego moderado a mínimo.

Sonia Guezikaraian

Maksoudian Director de estudios e investigaciones

La 33ª Asamblea Anual de la Asociación Nacional de Estudios e Investigaciones Armenias, realizada el 7 de noviembre en el Centro de Graduados del Colegio Bentley, en Waltham (MA.), presidida por Manooq S. Young, de Belmont, designó al Rev. Dr. Krikor Maksoudian como Director de Estudios e Investigaciones.

Ex Profesor Asistente de la Cátedra de Armenio de la Universidad de Columbia, el Dr. Maksoudian es autor de varios estudios sobre literatura armenia clásica y medieval, siendo su obra más reciente la traducción y comentario de la **Historia de Armenia**, escrita en el siglo décimo por el Católico e historiador Yovhannes Draxanakertci.

Tribuna Armenia

Bajo este título, desde hace 12 años, se difunde en la República Oriental del Uruguay el órgano periodístico que registra la actividad armenia en la ve-

cina orilla, y que tiene su complemento oral por CX, 40 Radio Fénix (1330 khz.) y su onda corta CXA, 21, diariamente de 9 a 9.30 horas.

El porqué de las palabras

Nada

Esta palabra, que en la actualidad del lenguaje castellano manifiesta de modo absoluto la negación, la carencia de todo ser, tiene en su etimología una particular y muy positiva significación. Ella se refiere a un ser, a una cosa nacida, aparecida (latín **res, cosa-nata, nacida**).

Y así decían los clásicos españoles concordando con esta idea: **aquí no hay cosa, no hay alma nacida** (nata-nada).

Nato significa nacido, nacer; nada, no hay nada, significa que no ha nacido, que no existe, que no hay ser ni cosa alguna.

Y ese es el significado real del pronombre indefinido: **nada**.

EL PROFESIONAL LOS RECETA BARTAMIAN LOS DISEÑA SU HIJO LOS PREFIERE LINEA PIE/RECTOR DE ORTOPEDIA BARTAMIAN

Calzado Correctivo

Calzado Deportivo

PLANTILLAS CORRECTORAS

Ortopedia Bartamian también las pone a sus pies.

ARTICULOS DE ORTOPEDIA EN GENERAL

Descuentos desde el **30%** a Obras Sociales. Consulte con su Obra Social sobre otros beneficios.

Bartamian

Av. Belgrano 1699 Tel. 45-5213 Bs. As.
Av. 7 N° 1134 Tel. 3-4935 La Plata

COCINA ORIENTAL

Especialidades Armenias

Sra. Valentina

Tel. 791-2349

-Trabajos sobre pedidos-

Dr. Arturo Balassanian Escribano

Florida 716 - 2º Piso - Of. "K"

T.E.: 392-2768

Radio Llamada: 311-0056 - 312-6383

CODIGO 3136

Periodico Armenio
"SARDARABAD"
de la
ASOCIACION CULTURAL
TEKEYAN

Redacción y Administración
Cnel. Niceto Vega 4779
1414 - CAPITAL FEDERAL
T.E. 771-2520

Horario de atención: Lun a Vie!
de 10.00 a 19.00 hs

Registro Nac. de la
Propiedad Intelectual
N° 78.836
Director

MIHRAN SARAFIAN
Corresponsalia, receptoría de
aviso y suscripciones en
BRASIL
Sr. Hrair Chahinian
Av. Coxingui 191 Ap. 84
Cep. 00579 - San Pablo
T.E. 813-6731

URUGUAY
Dr. Pedro Tanielian
Benito Blanco 675 Ap. 201
T.E. 70-3114 Montevideo